

ძირითადი საზომი ხაზისხია

ყველაზე შთაქანს „უსაგზღებს“ – ცოცხას!

თბილისის 117-ე საჯარო სკოლას წინა სასწავლო წელს ერთი ვერცხლის მედ-ალოსანი ჰყავდა – ანა ბაბილოძე. რატომ?

ფერადი; ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ორგანიზებით გაიმართა ლიტერატურული შეხვედრა; მერიის კეთილმოწყობის სამ-

ტორიის პედაგოგი ლია ნატროშვილი). ეს თეზისური ჩამონათვალიც ცხადყოფს, რაოდენი მრავალმხრივი, მიზანმიმართული და შემოქმედებითი შრომა

ნათუ, სახელოვანი ტრადიციების მქონე სკოლამ ამჯერად სათანადოდ ვერ წარმართა სასწავლო-აღმზრდელი პროცესი? მაგრამ, ეგებ, ადმინისტრაციის, პედაგოგთა ძალისხმევა მხოლოდ და მხოლოდ ხარისხისკენ არის მიმართული? იქნებ, მათი შემოქმედებითი მუშაობის ძირითადი ესაა – რამდენიც იქნება, ნაღდი იყოს (ცხადია, არას ვერჩით იმ სკოლებს, სადაც მეტი მედალოსანი ჰყავდათ)?!

სახარება გვმოდგინდა, საქმეშიან შენ-მან წარმოგაჩინოსო. ჩვენც საქმე „ვალა-პარაკოთ“ და გამგები გასაგებს ძალზე ადვილად გაიგებს.

2016-2017 სასწავლო წელს სკოლამ, სხვაზე რომ აღარაფერი ვთქვათ, 19 მთავარი პროექტი განახორციელა. რამდენიმეს ჩამოვთვლით: სამგორის მუნიციპალიტეტის გამგებობის მიერ ორგანიზებული პროექტი – „ჯანსაღი ცხოვრების წესი“; სპორტისა და ახალგაზრდობის საქმეთა სამინისტროს სსიპ „ბავშვთა და ახალგაზრდობის ეროვნული ცენტრის“ პროგრამის „ახალგაზრდული ფესტივალი 2016“-ის ფარგლებში, მოსწავლეებმა ითამაშეს ქუჩის კალათბურთი; საქართველოს სასკოლო სპორტის ეროვნული ფედერაციისა და თბილისის მერიის მიერ გამართული სპორტულ-ინტელექტუალური თამაში „ლეგენდების კვალდაკვალ“; თსუ-ს და სან-დიეგოს სახელმწიფო უნივერსიტეტის

სახურის ხელშეწყობითა და დახმარებით; დაირგო კიპაროსის 200-ზე მეტი ნერგი. მოსწავლეთა თვითმმართველობისა და ეკოკლუბის წევრები შეუერთდნენ დედამისის საერთაშორისო დღეს გამართულ დასუფთავების აქციას; მეექვსე კლასებში განხორციელდა პროექტი: „რობოტოტექნიკა“ და „ელექტრონული თამაშები“ (პროექტის ხანგრძლივობა – 2 თვე). პროექტის მთავარი იდეა იყო მოსწავლეებს მოეძიათ და გაეცინათ სხვადასხვა სახის ინფორმაციის რობოტოტექნიკასა და ელექტრონული თამაშების შესახებ; წყლის დაზოგვის საერთაშორისო დღის აღსანიშნავად, კომპანია „ჯორჯიან უოთერ ენდ ფაუერმა“ უპრეცედენტო პროექტი „დაზოგე წყალი“ დაიწყო. პრეზენტაციას, მაშინდელი მერი დავით ნარმანი და სამგორის რაიონის გამგებელი გიორგი ბაგრატიონი ესწრებოდნენ. კამპანია გარემოსა და ბუნებრივი რესურსების დაცვისა და განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროების მხარდაჭ-

გაუწევია სკოლას. ამას დაფურთოთ, რომ კურსდამთავრებულთაგან უმაღლეს სასწავლებლებში 50 ყმაწვილი ჩაირიცხა, 19-მა კი 70%-იანი გრანტი მოიპოვა. ანუ, სკოლა აღსაზრდელებს უმთავრესს „უსაგზღებს“ – ცოდნას!

ისიც ვთქვათ, რომ მოსწავლეები წარმატებით მონაწილეობენ ეროვნულ-სასწავლო, თუ სხვა ოლიმპიადებში. ამის დასტური მრავალი დიპლომი, სიგელი და ფასიანი საჩუქარია. შარშან ეროვნული სასწავლო ოლიმპიადის პირველ ტურში 108 მოსწავლე მონაწილეობდა; 18 – მეორე ტურში გადავიდა, მესამეში – 5.

სკოლას აქვს კეთილმოწყობილი ბიბლიოთეკა. იგი მდიდარია დამხმარე სახელმძღვანელოებითა და მხატვრული ლიტერატურით. შექმნილია მყუდრო გარემო წიგნებით დაინტერესებულთათვის. ასეთი ბევრია და სკოლა სათანადოდ ზრუნავს საამისოდ.

სკოლა აქტიურად უწევს პროპაგანდას ცხოვრების ჯანსაღ წესს, რაც უზრუნველყოფს რეალურ გარემოში ადამიანის ფიზიკურ, ფსიქიკურ, სულიერ და სოციალურ ჯანმრთელობასა და კეთილდღეობას. უფროსკლასელებს იმართება შეჯიბრებები ფრენბურთში, კალათბურთში, მაგიდის ჩოგბურთსა და ფეხბურთში; უმცროსკლასელებს – მხიარული სტარტები. ისწავლება ელექტრონული ჭადრაკი.

ადმინისტრაციასა და პედაგოგთა კოლექტივთან ერთად, ყოველივე ზემოთქმულში აქტიურადაა ჩართული მოსწავლეთა თვითმმართველობა (თავმჯდომარე – ანი ადამია). ეს კი ახალისებს, სწავლის სურვილსაც უცხოველებს ყმაწვილებს.

ინფრასტრუქტურაც მოწესრიგებულია: ორი – სპორტული და საკონფერენციო დარბაზები; კომპიუტერული და ექიმის კაბინეტები, რესურსთაბი...

გამართულად მუშაობს შვიდეუ საგნობრივი კათედრა: ქართული ენისა და ლიტერატურის – ხელმძღვანელი მარინე

ბაბრქაია მ-2 მ.

ახალგაზრდობის ეროვნული ცენტრის“ პროგრამის „ახალგაზრდული ფესტივალი 2016“-ის ფარგლებში, მოსწავლეებმა ითამაშეს ქუჩის კალათბურთი; საქართველოს სასკოლო სპორტის ეროვნული ფედერაციისა და თბილისის მერიის მიერ გამართული სპორტულ-ინტელექტუალური თამაში „ლეგენდების კვალდაკვალ“; თსუ-ს და სან-დიეგოს სახელმწიფო უნივერსიტეტის ორგანიზებული ელექტრონული ტურნირი საბუნებისმეტყველო მეცნიერებებში „მეცნიერებათა თასი 2017“; მერიის ორგანიზებული ორი საგრანტო კონკურსი: „უსაფრთხო გარემო სკოლაში – „თუ გვერდით მდგომი არ გიყვარს“ და „გენმოდფიცირებული პროდუქტი, საფრთხე თუ სარგებელი“; თსუ საბავშვო უნივერსიტეტის სალექციო კვირეული – „საქართველოს პირველი დემოკრატიული რესპუბლიკის ისტორიიდან“; განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროსა და პროექტ „ეტალონის“ ორგანიზებული საგანმანათლებლო-შემეცნიერებითი ოლიმპიადა. (სიგელით დაჯილდოვდა IX კლასის მოსწავლე სოფიო

ერთი ხორციელდებოდა. პრეზენტაციისას პროექტის მხარდამჭერ სამინისტროებთან ურთიერთთანამშრომლობის მემორანდუმი გაფორმდა; 25 დეკემბერს, ტრადიციულად გაიმართა „სამშობაო კარნავალი“. ბავშვებისა და სკოლის დირექციის ერთობლივი გადაწყვეტილებით, საზეიმო ტორტი სკოლაში გაჭრის ნაცვლად, საჩუქრად გადაეცა საქართველოს SOS ბავშვთა სოფელს, რითაც სკოლამ მიულოცა და ბედნიერი შობა-ახალი წელი უსურვა ბავშვთა სოფლის აღსაზრდელებს; IT კაბინეტში, დანებებითი საფეხურის მოსწავლეთა მონაწილეობით, გაიმართა კონფერენცია თემაზე „აღმოაჩინე საქართველო“ (ხელმძღვანელი – ის-

იცნობდეთ: ვანაძეძის ასეული მინისტრია მიხეილ ჩხენკელი!

საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროს მიხეილ ჩხენკელი უხელმძღვანელებს. ამის შესახებ საქართველოს პრემიერ-მინისტრმა გიორგი კვიციანიამ მთავრობის კანცელარიაში გამართულ ბრიფინგზე განაცხადა, სადაც მან მინისტრთა კაბინეტში გატარებულ ცვლილებებსა და სამინისტროების შემცირების შესახებ ისაუბრა.

მიხეილ ჩხენკელი დღემდე ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის რექტორის მოადგილე გახლდათ. მისი ბიოგრაფიული მონაცემები კი ასეთია:

მიხეილ ჩხენკელმა ოქროს მედლით დაამთავრა თბილისის პირველი საშუალო სკოლა. ასევე წარჩინებით დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის მექანიკა-მათემატიკის ფაკულტეტი, სადაც იგი იყო აკადემიკოს მუსხელიშვილის სახელობის სტიპენდიანტი. მიხეილ ჩხენკელმა ამერიკის შეერთებულ შტატებში დაამთავრა პენსილვანიის უნივერსიტეტის დოქტორანტურა, სადაც მას მიენიჭა მათემატიკის დოქტორის სამეცნიერო ხარისხი.

მიხეილ ჩხენკელი 20 წლის განმავლობაში ასწავლიდა ამერიკის ნამყვან უნივერსიტეტებში. მას მიღებული აქვს მრავალი ჯილდო სამეცნიერო და პედაგოგიური მოღვაწეობისთვის, მათ შორის საპროფესორო ოსკარი საუკეთესო სწავლებისთვის, პენსილვანიის უნივერსიტეტის 9 ჯილდო საუკეთესო სწავლებისთვის, Goldman Sachs-ის ფონდის პრემია, სამეცნიერო-კვლევითი გრანტები და სტიპენდიები. იგი არის მრავალი სამეცნიერო სტატიის ავტორი, ამერიკაში გამოცემული წიგნების რეცენზენტი და სამეცნიერო-კვლევითი საზოგადოებების წევრი. ამერიკის უნივერსიტეტებში მოღვაწეობისას მიხეილ ჩხენკელი იყო მათემატიკის დეპარტამენტის კომპიუტინგის კომიტეტის თავმჯდომარე, პროფესორთა სენატის წევრი, მათემატიკის და კომპიუტერული მეცნიერების საკონკურსო კომიტეტების წევრი, ტექნოლოგიის, ანალიტიკური აზროვნების, აკადემიური სტანდარტების კომიტეტების წევრი, ამერიკის მათემატიკური საზოგადოების სტუდენტთა სამეცნიერო კონფერენციების ფორის წევრი, სამეცნიერო-კვლევითი კონფერენციების და მათემატიკური ოლიმპიადების ორგანიზატორი, Cengage Learning-ის მრჩეველი და გოლდვოტერის პრემიის კომიტეტის წევრი.

მიხეილ ჩხენკელი მონაწილეობს საერთაშორისო სამეცნიერო კონფერენციებში, მათ შორის ამერიკის მათემატიკური საზოგადოების და ამერიკის მათემატიკური ასოციაციის სამეცნიერო კონფერენციებში. იგი მონაწილეობს ახალი კურიკულუმების შემუშავებაში და კვლავ კითხულობს ლექციებს ამერიკის შეერთებულ შტატებში. მას აქვს მჭიდრო პროფესიული კავშირები ამერიკის მრავალი ნამყვანი უნივერსიტეტის პროფესორებთან, მათ შორის ჰარვარდის, პრინსტონის, პენსილვანიის, იელის, კოლუმბიის, ბრაუნის, კორნელის, ჩიკაგოს, ბერკლის, ნიუ იორკის, ჯონს ჰოპკინსის უნივერსიტეტებში და მასაჩუსეტსის ტექნოლოგიის ინსტიტუტში. მიხეილ ჩხენკელი არის ამერიკის უნივერსიტეტების პროფესორთა ასოციაციის წევრი.

თბილისის 167-ე საჯარო სკოლაში

წარმატების გზებს მუდამ პოულობენ

მოვალეობის შეგრძნებით შთაგონებული ყოველი სასწავლო წელი რამდენ ენერჯიას, ემოციასა და უძილო ღამეს იტევს. წელსაც წარმატებულად, გააზრებულად დაინყეს და შედეგიანი გზებიც მიგნებულია. დირექტორი **ელენე ფუტყარაძე** და მალაქვალიფიციური პედაგოგიური კოლექტივი ერთად, მთელი

მეოთხე წელია კონკურსის წესით არჩეული დირექტორია. საკმაოდ დიდკონტინგენტიან 167-ე საჯარო სკოლაში (1010 მოსწავლე) მაღალ შედეგზე ორიენტირებული საგაკვეთილო პროცესის მისაღწევად იღვწის 54 პედაგოგი, რომელთაგან 29 უფროსი მასწავლებლის და 1 ნაწყვანი პედაგოგის სტატუსითაა.

წარმატებისთვის ბრძოლაში განსაკუთრებით დიდია დირექტორის მოადგილე **ლიანა ნიშნიანის** წვლილი. სასწავლო პროცესის თანამედროვე სწავლების მეთოდებით წარმართვაში აქტიურად არიან ჩართულები და კოორდინირებულად მუშაობენ კათედრები: ქართული ენისა და ლიტერატურის – ხელმძღვანელი **ლამარა გერგედავა**; მათემა-

სკოლაში 4 შეფასების ჯგუფი მუშაობს და ჰყავთ ფასილიტატორები: **ლამარა გერგედავა, ლიანა მელაძე, ბელა ნავდარაშვილი, ნონა ანთიძე**.

ეროვნული სასწავლო გეგმის მიხედვით, VI-IX კლასებში შიდასასკოლო მონიტორინგი და დიაგნოსტიკური წერები ტარდება. დირექციის გადაწყვეტილებით, სასწავლო წლის ბოლოს, ასეთივე წერები იგეგმება მე-4 კლასშიც, რაც ხელს შეუწყობს ბავშვის ადაპტაციას დაწყებითი კლასებიდან მომდევნო კლასში და რეალური შედეგების წარმოჩენას. როგორც ქალბატონი ელენე აღნიშნავს, სკოლის წარმატების მაჩვენებელი მოსწავლის ცოდნის ხარისხია, რომლის ამაღლებისთვის ზრუნავენ და სკოლა ყველა პირობას ქმნის კარგი შედეგის მისაღწევად როგორც მოსწავლეებისთვის (გასულ წელს 4 ოქროს და 1 ვერცხლის მედალოსანი ჰყავდათ), ასევე მასწავლებლებისთვის. პედაგოგები აქტიურად თანამშრომლობენ მასწავლებელთა შეფასებისა და გადამზადების ცენტრთან, ადგილზე ინვესტინირებენ ტრენინგორებს, აქტიურად იღებენ მონაწილეობას G-praid, eTwinning და სხვა საერთაშორისო პროექტებში. დიდი ყურადღება ექცევა სტემის (საბუნებისმეტყველო ტექნიკური საგნების) სწავლებას. ქალბატონი ელენე თვლის, რომ ჰყავს საუკეთესო პედაგოგიური კორპუსი, რომელიც თანამედროვე განათლებას აძლევს ბავშვებს.

ინფრასტრუქტურის განახლებასაც ყოველ სასწავლო წელს შეძლებისდაგვარად ახერხებენ და აქვე საკმაოდ კარგად გარემონტებული, მოწესრიგებული საკლასო ოთახები, კომპიუტერული ცენტრი, ბიბლიოთეკა, მაგრამ მაინც, სკოლა ერთი დიდი პრობლემის წინაშე დგას. დასაწყისშია, რომ დედაქალაქის ასეთ სკოლას არა აქვს სპორტული და სააქტო დარბაზი.

2008 წლის სექტემბრიდან შენობაში შეჭრილები არიან დევნილები აფხაზეთიდან და დაკავე-

ბული აქვე სკოლის მეორე კორპუსის საკმაოდ დიდი ფართი. საქმის კურსში არიან შესაბამისი უწყებები, დიდი ხანია დირექტორი და ადმინისტრაცია დევნილთა და განსახლების სამინისტროსგან ითხოვს მათ დაკმაყოფილებას ალტერნატიული ფართით და არა გაყრას. თუმცა ეს სერიოზული პრობლემა ჯერ კიდევ ვერ მოგვარდა. აქედან გამომდინარე, ბევრი პრობლემა იქმნება ღონისძიებების, სპორტული შეჯიბრებების დროს, მოთხოვნების შესაბამისად ვერ იყენებენ აღნიშნულ ფართს. ვიმედოვნებთ, ამ

საკითხის მშვიდობიანად, კანონის ფარგლებში გადაჭრის შემდეგ, ქალბატონი **ელენე ფუტყარაძე** შეძლებს ოცნების ასრულებას – სკოლა გაცილებით უფრო მაღალი მაჩვენებლებით წარმოაჩინოს და იგი რაიონის ერთ-ერთ საუკეთესო სკოლად აქციოს. წარმატებები ვუსურვოთ მას ამ რთულ და საპასუხისმგებლო საქმეში. ქალბატონო ელენე, სამინისტროსა და მთავრობის თანადგომამ არ მოგკლებოდეთ!

ნათია გურგენიძე

ძალით არიან ორიენტირებულნი მაღალ შედეგებზე. ქალბატონი ელენე განათლებით ისტორიკოსია, თბილისის ივანე ჯავახიშვილის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დამთავრების შემდეგ, 25 წელია მომავალი თაობის სწავლა-აღზრდის საქმეს ემსახურება, ამ სკოლაში 10 წელია მუშაობს და ამჟამად სასწავლო-აღმზრდელი პროცესს უწარმოებს ხელმძღვანელობს,

ტიკისა – **ნონა ბერიძე**; საბუნებისმეტყველო მეცნიერებებისა – **მარიზა ნიკოლაური**; უცხო ენებისა – **თამილა ბასილიძე**; საზოგადოებრივი მეცნიერებებისა – **შორენა გამრეკელაშვილი**; დაწყებითი კლასებისა – **ხათუნა წულაძე**.

კათედრები ღონისძიებებს აწყობენ, შეხვედრებს მართავენ, ტრენინგ-სემინარებს ისმენენ და ერთმანეთს გამოცდილებას უზიარებენ.

პირველი გვირგვინი

როსტომაშვილი; მათემატიკისა და საინფორმაციო ტექნოლოგიების – **ბაია კვიციანი**; საბუნებისმეტყველო მეცნიერებათა – **ნანული ბალაშვილი**; საზოგადოებრივი მეცნიერებათა – **ნინო აფციაური**; უცხოური ენების – **ელისო ქუთათელაძე**; სპორტისა და ესთეტიკური აღზრდის – **ინგა მულაძე**; დაწყებითი კლასების – **რუსუდან მელითაური**.

კათედრები 86-ვე პედაგოგს აერთიანებს. მათგან 41 სერთიფიცირებულია. ინგლისური ენის 3 პედაგოგი სერთიფიკატის განსხვავებული დანამატი სარგებლობს. სახელდობრ, **ნელი ბუაძეს** 1000-ლარიანი დანამატი აქვს; **ელისო ქუთათელაძეს** და **მარიამ მატიაშვილს** კი – 200-ლარიანი/ პედაგოგები, ადმინისტრაციის ხელმძღვანელობით, კოორდინირებულად წარმართავენ მუშაო-

ბას, უზიარებენ გამოცდილებას, იმუშავენ რეკომენდაციებს დამხმარე სასწავლო მასალებისა და ბიბლიოთეკისთვის საჭირო წიგნების ახალი მეთოდოლოგიებისა და მიდგომის შესახებ; ერთობლივად ისახება პრობლემების გადაჭრის გზები და საშუალებები...

აქტიურად მუშაობს სამეურვეო საბჭოც (თავმჯდომარე – **ვარდო გოგასაძე**), მოსწავლეთა

უსაფრთხოებას, დირექციასთან ერთად, 3 დარაჯი, 5 მანდატური და დისციპლინური კომიტეტი იცავს.

სკოლა რთული, მრავალნაზხანაგოვანი ორგანიზაცია და მისი ყოველი სეგმენტი გამართულად, შეწყობილად რომ მუშაობდეს სათანადო ხელმძღვანელი აუცილებელი. სწორედ ასეთი ხელმძღვანელი – ადამიანი თავის ადგილზე – გამობრძმედილი

პედაგოგი და დირექტორი ქალბატონი **მაია მეტონიძე**. მის დიდ ავტორიტეტს, დამსახურებას დასტურად ისიც ეყოფა, რომ იგი ხელმძღვანელად სამეურვეო საბჭომ აირჩია. ქალბატონი მაიას ორგანიზატორული ნიჭი, კოლეგებთან, მოსწავლეებთან ურთიერთობის უნარი ცხადლივ გამოსჭვივის სკოლის წარმატებებში.

ქალბატონ მაიას მხარში უდგანან მცოდნე პედაგოგები, მიზანმიმართული ხელმძღვანელები, მისი მოადგილეები **ლია გოგრაძე** და **მარინე ბერიძე**. ისინი შემოქმედებითად უძღვებიან სასწავლო პროცესს, ხარისხიანად ასრულებენ მოვალეობებს.

სწორედ ასეთი გარჯის ლოგიკური შედეგია, რომ სკოლა სრულად მომზადებული შეხვდა ამ სასწავლო წელს. მასწავლებელთა სქემამ ჩართულობის მიზნით, შეიქმნა ხელოვნების, საბუნე-

ბისმეტყველო, საზოგადოებრივი მეცნიერებათა და ქართული ენის წრეები.

ასეთი სკოლის კარი სიხარულით შეაღებს პირველკლასელებმა და მათმა მშობლებმა.

7 პირველ კლასში 172 პატარაა. სწორედ მათს დამრიგებლებზე: **მაია ბურდულზე, მანანა ბეჭიაშვილზე, ცისია რეხვიაშვილზე, ეკატერინე ბოჭორიშვილზე, ნათია ურდულაძეზე, დოდო ცხვარაძე-არეშიძესა და ნინო ნადირაშვილზე** ძირითადად დამოკიდებული, რომ ყმანვილებმა იმთავითვე შეიყვარონ სწავლა, გაითავისონ სკოლის გარემო. ისინი ამას აუცილებლად შეძლებენ. მითუფრო, ასეთი ხელმძღვანელობითა და მხარდაჭერით სკოლა ველავაც განუხრელად ისწავლის ძირითადი მიზნისკენ – სწავლისა და აღზრდის ხარისხისაკენ.

კოტე სარალიძე

ლიბის საარაკოდ მდიდარ მეფე კრეზუსს – ალბათ, გსმენიათ წარმართობიდან აქნობამდე მოღწეული გამოთქმა კრეზუსის მიერ მდიდარი – ათენელი ბრძენი სოლონი ეწვია. მეფემ მყისვე სალაროში ჩაიყვანა და, აურაცხელი განძეულით გაყოყოჩებულმა, ამყად გადახედა მოხუცს, გულგრილად რომ შესცქეროდა დაზვიანებულ ოქრო-ვერცხლსა თუ თვალ-მარგალიტს. „მეფეო, – უთხრა ათენელმა, – ეს ყოველივე წარმავალია. უმთავრესია, ცხოვრებას როგორ დაამთავრებ, რას უტოვებ მისაბაძს შთამომავლობას“.

როცა კიროსმა ლიბია იავარყო, მაშინ გაახსენდა კრეზუსს ბრძენის სიტყვები და სინანულით ღაღადყო: „სოლონი, სოლონი, სოლონი!“

მაცხოვარი გემოდვრავს, ნუ მიელტვით მიწიერ საუნჯეთ, რადგან ან ჟანგი და ჩრჩილი შეჭამს, ან ქურდი მოიპარავს.

ზეციური საუნჯის მოსაპოვებლად ილტვოდეთ, რადგან სადაც არის საუნჯე შენი, იქვეა გული შენიო...

ერთი თაობისანი ვართ – 60-ს კარგა გადაბიჯებულნი. მოინია „წინილების დათვლის“ ჟამმა. ამ გადასახედიდან უნდა გამოჩინდეს, რას ვუტოვებთ მისაბაძს შთამომავლობას, სად ვაგროვებთ საუნჯე ჩვენი.

თანამოსაუბრე თბილისის 161-ე საჯარო სკოლის დირექტორი ბატონი მიხეილ მინდაძეა და ამ წერილით შევეცდები (მხოლოდ შევეცდები) მისი მისაბაძისა და საუნჯის წარმოჩენას.

პლატონის 4 სათნოება, რასაც მართლმადიდებლობაც იზიარებს, სიბრძნე, გულოვნება, ზომიერება და სამართლიანობაა. მივყვით და ვნახოთ როგორ უვლია ცხოვრების გზაზე მიხეილ მინდაძეს, რა დაუთესავს, რა უღვანია...

სიბრძნე

სიბრძნე მაინცდამაინც ბრძენ-კაცობას არ გულისხმობს. სწავლის ნყურვილი, დაღვინება და

ცოდნის გაზიარებაა მისი ძირ-თაძირი.

1973 წელს დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკულტეტი. პარალელურად მუშაობდა საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ივანე ბერიტაშვილის სახელობისა და თერაპიის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტების ბიოფიზიკის ლაბორატორიებში. 1982 წელს პროფესორ გურამ რამიშვილთან ერთად დააარსა ე. წ. „გერმანული“ სკოლა. თავიდან ერთი კლასი იყო ასეთი. სასწავლო წლის ბოლოს უკვე 73 მოსწავლე ჰყავდათ. დაბოლოს, სკოლა მთლიანად „გაგერმანულდა“. პედაგოგიც გახლდათ და დირექტორიც. 1989 წლიდან თბილისის განათლების სამმართველოს უფროსად დანიშნეს. ამ ერთობ პასუხსაგებ თანამდებობაზე 1995 წლამდე იმუშავა. მერე კი 27-ე საავტორო სკოლა გახსნა. განათლების სამინისტროში ხელმძღვანელობდა ერთ-ერთ დეპარტამენტს.

თან თბილისის საკრებულოს ორი მონვევის დეპუტატი გახლდათ.

მცირე კომენტარი: ვგონებ დაკმაყოფილდა პლატონისეული სიბრძნის ძირითადი მოთხოვნა – სწავლის შექმნა და მისი გაცემა. მშრალი ჩამონათვალის მიღმა უნდა შეძლო პიროვნების, მისი ღირსებების დანახვა და დაფასება. ერთი კი ცხადზე უცხადესია – მისწრაფება მათი აღზრდისაკენ, დაკვლიანება-დაკაცებისკენ, ვისაც მომავალ თაობას ვუწოდებთ.

ყველაზე უზიარებელი საჯარო სკოლა საქართველოში

სწორედ აქაა სუნჯე პატი

ბულოვნება

სულ ორიოდ წინადადებით თქვა, აფხაზეთში ბატალიონ „თბილისელის“ შემადგენლობაში ვიყავი და ჭუბურიც გადავიარეო.

დაუკვირდით: არ უთქვამს ვიბრძოდით. უბრალოდ, ვირიცხებოდით. არადა, ვიცი, რა გმირულად იბრძოდნენ „თბილისელები“,

ნაზე ზრუნავდნენ, ვიდრე თავის თავზე.

რატომ?

სამართლიანობა

პლატონის განმარტებით, ეს კატეგორია უზეშთაესი, ღვთიურია. ამიტომ ძალზე სათუთად უნდა მოვეკიდოთ. თუ გულიდან

კასპის რაიონის სოფელ გოსტიბეში.

1994 წელს შეზღუდული შესაძლებლობების პირებს დალაშქრინეს მწვერვალი ყაზბეგი.

ბატონი მიხეილ ამყამდაც „სამართლებლთა“ პრეზიდენტი, მაგრამ მართლმადიდებლობის ბინებზე მოვლის პროგრამას ახორციელებს. თუმცა, ლაგოვებში

რამდენი შეენირა ამ გაყიდულ ომს. ოჩამჩირეში, ცხენისწყალთან შევხვდი ამ ბატალიონის წევრებს. ბევრი ვისაუბრეთ. სამუნხაროდ, პირად არქივში ვერ მოვიძიე გაზეთ „რესპუბლიკის“ ის ნომერი, სადაც ამის თაობაზე დაიბეჭდა ჩემი წერილი და სახელებით ვერ მოვიხსენიებ ამ ვაჟაკებს. ბოდიში მათ. ყველა გმირია – დაღუპულიცა და გადარჩენილიც.

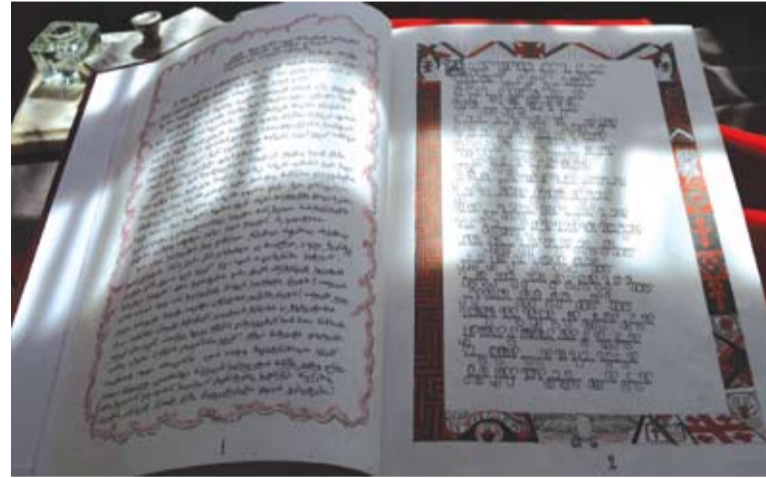
აი, სწორედ ასეთი გმირთაგანი იჯდა ჩემს პირდაპირ და სულ ორიოდ წინადადებაში მოაქცია იმდენი განცდილი და თავს გადახდენილი.

რა უფრო რთულია – ომში მაცობა, თუ ყოველდღიურობაში სიმართლის დაცვა? შესაძლოა, ერთიმეორისგანაც გამომდინარეობდეს. ჩემი ვარაუდით, ყოფითობაში ამტკიცო სიმართლე, წინ აღუდგე ათასი ჯურის მედროვის ეგოიზმს და არ გადაუხვიო ჭეშმარიტი პედაგოგის, აღმზრდელის გზას, არაფრით ჩამოუვარდება ომში გულოვნებას.

მჯერა, ჭუბურის გოლგოთაზე ისიც და მისი თანამებრძოლებიც უმალ გაჭირვებულთა, მოხუცების, ქალების, ბავშვების გადარჩე-

არ მოდის, კაპიკია მისი ფასი. სამართლიანობის ერთ-ერთი გამოხატულება ქველმოქმედება, გაჭირვებულებზე ზრუნვაა. ოღონდ, როგორც ითქვა, გულიდან უნდა მოდიოდეს, თორემ გვაფრთხილებს ეკლესიის დიდი მამათაგანი, ჯოჯოხეთისკენ მიმავალი გზა ქველმოქმედებით არის მოკირწყლული.

აქეთ შეზღუდული შესაძლებლობების ბავშვთა დღის ცენტრი, სადაც ყმაწვილები მთელ დღეს ატარებენ, ასწავლიან და სოციალური ადაპტაციისთვის ამზადებენ. ყოველივე ამაში ბატონ მიხეილს მხარში ედგნენ მისი ნამონაფრები: დავით შავიშვილი, ლადო გაბაშვილი, ირაკლი ჭყუასელი, თემურ მეგრელიძე,

გამგები გაიგებს...

1992 წელს, გერმანელებთან თანამშრომლობით, ჩამოაყალიბა საქველმოქმედო ორგანიზაცია „საქართველოს სამართლებლთა კავშირი“. სამი წლის მანძილზე 3 ათასზე მეტი გაჭირვებული იკვებებოდა ამ ორგანიზაციის მიერ გახსნილ სასადილოებში თბილისში, ახალციხეში, თელავში, ხონში, ზესტაფონში... ადგილობრივი ხელისუფლება გამოუნახავდა ადგილს სასადილოებისთვის. დანარჩენს კი „სამართლებლთა“ აგვარებდნენ.

1993 წლის ზაფხულში 3 ნაკადად 300-300 ბავშვი დაასვენეს ყაზბეგის რაიონის სოფელ ჯუთაში.

მომდევნო წელს აფხაზეთის ომის ვეტერანები ჰყავდათ ფსიქორეაბილიტაციის ბანაკში

ლევან ცაგურია... რაც თავისთავად,

მრავლისმეტყველი ფაქტია. იძულებით გადაადგილებულთა შვილები, რაგბისა და ფეხბურთის ფედერაციებთან დადებული ხელშეკრულებებით, სხვადასხვა შეჯიბრში მონაწილეობენ.

ხომ ცხადია, რატომ მჯერა, როგორ მოიქცეოდნენ ჭუბურის ჯოჯოხეთში ბატონი მიხეილ და „თბილისელები?“

კატეგორიები გამიჯნული არ არის. ერთი – ხშირად მეორეში გადადის, ავსებს ურთიერთს.

მაგალითი: მიხეილ მინდაძემ ლატვიასა და გერმანიაში შესწავლა ორი პროგრამა – კრიზისულ სიტუაციებში რისკის შემცირებისა და ექიმამდელი პირველადი დახმარებისა. საერთაშორ-

მესამე გვირგვინი

ისო ტრენერის სერთიფიკატი მიიღო.

საქართველოს პრაქტიკულად ყველა ბაგა-ბაღში წაიკითხა შე-საბამის თემებზე ლექციები.

დამეთანხმებით, ძალზე აქ-ტუალური საკითხებია. ეს რომ სკოლადნობა თავიდან ავირიდებ-დით ბევრ უბედურ შემთხვევას სასწავლო დაწესებულებებში.

ჩვენს ერთმანეთს ცოდნა, მისი გაზიარება და მზრუნველობა – სი-ბრძნე და სამართლიანობა.

ღვანლი, ხსოვნა და დფასება: სიყვარულითა და გულისტკი-ვილით მოიხსენია დირექტორმა სულ ცოტა ხნის წინ გარდაცე-ლილი დაწყებითი კლასების მას-წავლებელი ქალბატონი მერი მოგელაძე. 30 წელიწადზე მეტი იმუშავა ამ სკოლაში, თაობები დააფრთიანა. უდიდესი გულის სიტბო და სიყვარული ჰქონდა ბავშვებისო. უამრავი მისი აღზ-რდილი მისულა მასწავლებლთან გამოსამშვიდობებლად.

აი, სწორედ ესაა ქალბატონი მერის ღვანლის უდიდესი და უპ-ირველესი დაფასება – კოლეგე-ბის, აღზრდილების სიყვარული და პატივისცემა.

ზომიერებაზე, ანუ თავშეკავე-ბა-თავმდაბლობაზე ცალკე რაღა ვთქვათ? მხოლოდ აუცილებლად სათქმელი ითქვა. ითქვა ის, რის გარეშეც ეს წერილი ვერ დაინერე-ბოდა.

უშუალოდ სკოლაზე პირველი სიტყვები სწორად შერჩეულ ად-მინისტრაციაზე: პირველ მოად-გილეზე ნანა ტაბატაძეზე; მოად-

გილებზე: როზა კაკულიაზე, ნათელა წულაიასა, კოორდინა-ტორ მათა ფანჩულიძეზე, მათს მიზანმიმართულ, შემოქმედებით შრომასა და ხელმძღვანელობაზე, ღვანლმოსილ პედაგოგ ბატონ ალექსანდრე კალანდაძეზე – იგი 91 წლისაღ მუშაობდა სკოლაში – უდიდეს ამაგსა და შემართებაზე ითქვა...

უშუალოდ სასწავლებლებზე

მიხეილ მინდაძე: „2760-მდე მოსწავლე და 150-მდე პედაგოგი გვყავს. დიდ მიღწევად მიმაჩნია, რომ, ამხელა კონტინგენტის მიუხედავად, სწავლა ერთცვლი-

ანია. I-V კლასები ცალკე კორ-პუსშია. VI-დან მოყოლებული – ცალკე. ვიღვნი, რომ მოსწავ-ლეთა რაოდენობა ხარისხის შესა-ტყვისი იყოს. რაღაცის გამო ხომ მოდიან და მოდიან ჩვენთან ბავშ-ვები. ძველი და ახალი თაობის პედაგოგები ურთიერთშეთანხ-მებულად, მიზანდასახულად შრომობენ სულიერად და ფიზი-კურად ჯანსაღი, მცოდნე, სამ-შობლოს მოყვარული თაობების აღსაზრდელად. მხოლოდ მაღა-ლი კვალიფიკაციისა და ზნეობის კადრებს ვიღებთ. ვცდილობთ, მაქსიმალურად უსაფრთხო გარე-მო შევქმნათ. არავითარი ავტო-რიტარიზმი! ბავშვის ინტერესები უპირველეს ყოვლისა.

ეგებ, ერთობლივად მივანვი-ნოთ სმა ვისაც ჯერ არს: რამდენ-იმე წლის წინათ დაგვიგრიეს სპორტული დარბაზი და აღარ დააყენეს საშველი მის აშენებას. რომელიმე ღია სპორტული მოე-დანი მაინც გადახურონ მსუბუქი კონსტრუქციებით. სკოლა თავ-ისი ძალებით ვერც სპორტულ დარბაზს ააშენებს და ვერც ღია სპორტულ მოედანს გადახურ-ავს“.

გამართულად, ურთ-იერთშეთანხმებულად მუშაობს ყველა საგნობრივი კათედრა. დაწყებითი განათლების (ხელმძ-ღვანელი – ნონა ქრელაშვილი),

კომ კაჭახიძე). სკოლაში 69 სერთიფიცირე-ბული მასწავლებელია. სამი – 1000-ლარიანი: ნათია ნაფეტ-ვარიძე, ნანა მეტრეველი და მათა თევდორაძე.

მთელი პედაგოგიური კოლექ-ტივი შემართებით იღვწის, რათა სამშობლოს მცოდნე, ზნეობრივი თაობები აღუზარდოს.

მათი გარჯა ოქროსა და ვერ-ცხლადაც „ჩამოსხა“: ოქროს მედლებზე დაამთავრეს შარშან სკოლა ანა ბურჯუაძე, ანი ჩი-ბირაშვილი, ბიძინა კვიციანიძე, თეა ციციშვილი, თენგიზ გიორ-გაძე, თინათინ ჭარბაძე, ლი-ანა ცაბაძე, ლიზი სეფაშვილი, ლუკა ვაჭარაძე, მიხეილ სიბაშ-ვილი, ნიკა ჭოლაძე, სანდრო ცეხიშვილი, ქეთევან ბეჟანიშ-ვილი, ქეთევან ლილუაშვილი.

ვერცხლისაზე – მარიამ ხარატიშ-ვილი, ნინო ახალაძე, ფარნავაზ არჩვაძე, ქეთევან ცისკარიძე, შოთა დევდარიანი.

მოსწავლეები აქტიურად მონაწილეობდნენ სხვადასხვა სა-გნობრივ კონკურსსა და ოლიმ-პიადაში ქართულ, ინგლისურ ენასა და მათემატიკაში. „ევერ-

სკოლაში 69 სერთიფიცირე-ბული მასწავლებელია. სამი – 1000-ლარიანი: ნათია ნაფეტ-ვარიძე, ნანა მეტრეველი და მათა თევდორაძე.

მთელი პედაგოგიური კოლექ-ტივი შემართებით იღვწის, რათა სამშობლოს მცოდნე, ზნეობრივი თაობები აღუზარდოს.

მათი გარჯა ოქროსა და ვერ-ცხლადაც „ჩამოსხა“: ოქროს მედლებზე დაამთავრეს შარშან სკოლა ანა ბურჯუაძე, ანი ჩი-ბირაშვილი, ბიძინა კვიციანიძე, თეა ციციშვილი, თენგიზ გიორ-გაძე, თინათინ ჭარბაძე, ლი-ანა ცაბაძე, ლიზი სეფაშვილი, ლუკა ვაჭარაძე, მიხეილ სიბაშ-ვილი, ნიკა ჭოლაძე, სანდრო ცეხიშვილი, ქეთევან ბეჟანიშ-ვილი, ქეთევან ლილუაშვილი.

ვერცხლისაზე – მარიამ ხარატიშ-ვილი, ნინო ახალაძე, ფარნავაზ არჩვაძე, ქეთევან ცისკარიძე, შოთა დევდარიანი.

მოსწავლეები აქტიურად მონაწილეობდნენ სხვადასხვა სა-გნობრივ კონკურსსა და ოლიმ-პიადაში ქართულ, ინგლისურ ენასა და მათემატიკაში. „ევერ-

სკოლაში 69 სერთიფიცირე-ბული მასწავლებელია. სამი – 1000-ლარიანი: ნათია ნაფეტ-ვარიძე, ნანა მეტრეველი და მათა თევდორაძე.

მთელი პედაგოგიური კოლექ-ტივი შემართებით იღვწის, რათა სამშობლოს მცოდნე, ზნეობრივი თაობები აღუზარდოს.

მათი გარჯა ოქროსა და ვერ-ცხლადაც „ჩამოსხა“: ოქროს მედლებზე დაამთავრეს შარშან სკოლა ანა ბურჯუაძე, ანი ჩი-ბირაშვილი, ბიძინა კვიციანიძე, თეა ციციშვილი, თენგიზ გიორ-გაძე, თინათინ ჭარბაძე, ლი-ანა ცაბაძე, ლიზი სეფაშვილი, ლუკა ვაჭარაძე, მიხეილ სიბაშ-ვილი, ნიკა ჭოლაძე, სანდრო ცეხიშვილი, ქეთევან ბეჟანიშ-ვილი, ქეთევან ლილუაშვილი.

ვერცხლისაზე – მარიამ ხარატიშ-ვილი, ნინო ახალაძე, ფარნავაზ არჩვაძე, ქეთევან ცისკარიძე, შოთა დევდარიანი.

მოსწავლეები აქტიურად მონაწილეობდნენ სხვადასხვა სა-გნობრივ კონკურსსა და ოლიმ-პიადაში ქართულ, ინგლისურ ენასა და მათემატიკაში. „ევერ-

ესტი“, „კინგსი“, „რობინსონი“, „სმარტი“. გახდნენ ფინალისტე-ბი, მოიპოვეს II და III ხარისხის დიპლომები და სერთიფიკატები. განსაკუთრებულ წარმატებას „კინგსის“ ოლიმპიადაზე მიაღწია 3/4 კლასის მოსწავლემ ნიკოლოზ თავხელიძემ. მან I ადგილი დაი-კავა მათემატიკაში და დაჯილ-დოვდა ერთკვირიანი საგზურით ანაკლიაში. ამავე კლასიდან გაგზავნეს ანაკლიაში გიორგი ჩხაიძე და ნიკოლოზ სალარიძე. „კინგსში“ 3/6 კლასის მოსწავლე მარიამ თუშურაული ქართულ ენაში პირველ შედეგულში მოხ-ვდა, ინგლისურ ენაში „რობინ-სონში“ I ადგილი დაიკავა, ხოლო „ევერესტში“ – მათემატიკაში მე-3. დაჩი კირკიტაძემ მათემა-ტიკაში (4/6 კლასი) მესამე ად-გილი დაიმსახურა. 4/3 კლასის მოსწავლე ნუცა თაქთაქიშვილი ქართულ ენაში საუკეთესო შეი-დეგულში იყო, რისთვისაც გად-აეცა ბაკურიანის ერთკვირიანი საგზური, ასევე დიდ წარმატებას მიაღწია მან ვუნდერკინგსში – მეორე საპრიზო ადგილი! ნუცა დაჯილდოვდა დიპლომით და ბიზნესაკადემიის 50%-იანი სას-წავლო სტიპენდიით. ამავე კლა-სის მოსწავლემ ლუკა დაუშვილი „ევერესტის“ ფინალურ ტურში

მათემატიკაში ვერცხლის მედალი მოიპოვა. 4/8 კლასის მოსწავლე სესილი მდივანი გახდა „ოქროს ტურში“ ოქროს სიგელის მფლო-ბელი („ევერესტი“, მათემატიკა). 4/1 კლასის მოსწავლემ ოთარ ქარჩავამ (მათემატიკა, „ევერეს-ტი“) საქართველოში მესუთე ად-გილი დაიკავა. იგი აიპოდითა და მავჯის საათით დაჯილდოვდა.

„ევერესტის“ საგაზაფხულო მათემატიკის ოლიმპიადაზე 2/3 კლასის მოსწავლე დათი ტა-ბატაძე საუკეთესო სამეულში

მონაწილეობდნენ წარმატებით, არამედ, სხვადასხვაში. ანუ სკო-ლაში ცდილობენ მოსწავლეებს ფართო თვალსაწიერი ჰქონდეთ, ერთნაირად დაეუფლონ ყველა დისციპლინას.

აი, ასე გადაიზრდება რაოდენ-ობა – ხარისხში.

P.S. ის იყო საუბარს ვამ-თარებდით, როცა დირექტორის კაბინეტის კარი მორიდებით შე-მოაღო 16-იოდე წლის ჭაბუკმა. დედა ახლდა. ბატონ მიხეილს ამ

მათემატიკაში ვერცხლის მედალი მოიპოვა. 4/8 კლასის მოსწავლე სესილი მდივანი გახდა „ოქროს ტურში“ ოქროს სიგელის მფლო-ბელი („ევერესტი“, მათემატიკა). 4/1 კლასის მოსწავლემ ოთარ ქარჩავამ (მათემატიკა, „ევერეს-ტი“) საქართველოში მესუთე ად-გილი დაიკავა. იგი აიპოდითა და მავჯის საათით დაჯილდოვდა.

„ევერესტის“ საგაზაფხულო მათემატიკის ოლიმპიადაზე 2/3 კლასის მოსწავლე დათი ტა-ბატაძე საუკეთესო სამეულში

მონაწილეობდნენ წარმატებით, არამედ, სხვადასხვაში. ანუ სკო-ლაში ცდილობენ მოსწავლეებს ფართო თვალსაწიერი ჰქონდეთ, ერთნაირად დაეუფლონ ყველა დისციპლინას.

აი, ასე გადაიზრდება რაოდენ-ობა – ხარისხში.

სკოლაში გადმოსვლა სთხოვა (რომელი სკოლიდან აპირებდა წამოსვლას, შეგნებულად არ ვასახელებ).

გამახსენდა მიხეილ მინდაძის ნათქვამი. რაღაცის გამო ხომ მოდიან ჩვენთანო. არადა, თავ-ვად დირექტორმა, პედაგოგთა მთელმა კოლექტივმა ყველაზე უკეთ უწყიან, რატომ მოილტ-ვიან ასე 161-ე საჯარო სკოლაში – სწორედ აქაა მათი საუნჯე, სი-ბრძნე, გულოვნება, ზომიერება და სამართლიანობა.

პონსტანტინე ბურბენიძე

МГНОВЕНИЕ ИСТИНЫ: мечты для того, чтобы сбываться

Всегда радостно, когда мир наполняется светлым и добрым. С давних времён сила Слова и Музыки ценились и превозносились, а рождение песни для многих было и остаётся сравни волшебству. Такое волшебство произошло в ноябре этого года одновременно и в г. Коломыя (Украина), и в Тбилиси, Стихи поэтессы из Грузии Юлии Дмитренко-Деспоташвили, были положены на музыку и обрели голос в Украине. Как результат, новое музыкальное произведение, о чувстве, которое всегда будет актуальным, о Любви, а точнее о ее поиске. А, как известно, для любви и музыки границ не существует.

Итак, оригинальное название песни "Истини мить" (текст песни на украинском языке, в переводе звучит, как "Истини мгновение"). Автор текста Юлия Юрьевна Дмитренко-Деспоташвили (Германенко), 1980 г. рожд., украинка, из г. Полтавы, с 2010 года проживающая в Тбилиси. Исполнитель и сочинитель музыки молодой талантливый вокалист Назарий Васильевич Каратных, из г. Коломыя.

О чем же сама песня? Какова интерпретация самого автора текста? - с таким вопросом обратилась наш журналист Мэри Гогодзе, встретившись с поэтессой лично.

- Мы, люди, всегда задаёмся вопросом: зачем столько в мире трудностей и преград на пути к обретению любви? И главное в это время не потерять надежду найти свою. У лирического героя в начале песни одни вопросы, и зов к ещё не встреченной любви. «Зачем утро манит свежестью росы? Зачем сны складывают за спиной крылья?», зачем, когда рядом нет любимой, спрашивает он в самом начале песни, а уже во второй части любовь героя обретает конкретное имя, хотя сложностей на пути к ее достижению ещё хватает, о чем свидетельствуют слова: «Зачем столько карт в колоде? Зачем столько линий на ладони? Когда только твоё имя пульсирует в висках?». Но мы чувствуем, что он все преодолеет, вместе со своей возлюбленной. Ведь когда люди влюбляются, они становятся сильнее, снимают друг перед другом маски, открывают сердца («Вместе мы преодолеем любые преграды, ведь настоящую любовь ничем не изменить», - поет герой).

Чем продиктовано название песни?

- Для обеих встреча, взаимная любовь - это мгновение истины, которое часто решает всю дальнейшую жизнь. Поэтому именно последние строки песни становятся ее названием.

Случилось ли в Вашей жизни такое мгновение истины? Можно ли назвать песню биографической?

- Да. Мое мгновение истины наступило в Грузии, когда я повстречала своего будущего мужа Михаэля Деспоташвили. И ему отдельная благодарность за поддержку. Чем бы я ни занималась в творчестве, где бы ни проявляла себя - в литературе, прикладном

искусстве, он всегда рядом. Он, мое второе крыло.

Расскажите, как Вы нашли исполнителя и сочинителя музыки для Ваших стихов?

- На просторах интернета. Нашу встречу можно назвать случайной, но как видим по результату, случайностей не бывает. Мы сразу нашли общий язык, Назарий сам выбрал из предложенных ему вариантов именно этот, так как строчки из будущей песни затронули и его личные переживания.

Мэри Гогодзе: Стоит отметить, что обе семьи, участвующие в создании музыкального произведения, интересны сами по себе. Михаэль и Юлия Деспоташвили известны в творческих кругах как мастера ручной работы, Юлия лепка, декор предметов, точечная роспись, а Михаэль художественное выпиливание и вырезание. Юлия, ещё до переезда в Грузию посвятила себе литературе. Первая ее книга увидела свет, когда автору едва ли исполнилось 16 лет, это были фантастические рассказы, а в следующем году автором планируется издание сборника текстов песен и собственных стихотворений. По образованию Юлия журналист, педагог, в своё время окончила Полтавский государственный университет им. В.Г. Короленко, уже в Тбилиси окончила ещё и школу гидов, и использует свой литературный дар для того, чтобы художественно донести до гостей

Из источника святого родника, Появилась ты на свет, Воспеваемая нами, В простоте своей зорка и велика.

Припев:
Сакартвело! Грузия!
Преклоню колени пред тобою,
Как перед священной землею.
Сердце человека чтоб прозрело,
Нужно заглянуть в твои глаза.
Сакартвело...

Повтор припева.

Кстати эта песня ищет своего исполнителя композитора в Грузии! Кто заинтересован, обращайтесь напрямую к автору, контакты в конце статьи.

Расскажите немного о том, кто стал голосом Вашего лирического героя, кто написал музыку?

Очень талантливый молодой человек! Я рада, что судьба пересекла наши жизненные тропинки. Полное имя Каратных Назарий

большой сцене. При большой поддержке родителей и учителей Назарий осваивал азы Ее Величества Музыки. Поступив в музыкальное училище, юноше выпала честь учиться у выдающегося профессора, дирижера и преподавателя постановки голоса Скильського Николая Степановича. С легкой руки которого и родилась любовь к пению. Именно в то время Назарий становится обладателем гранд при вокальных фестивалей и конкурсов. В 2014 году поступает в университет им. В. Стефаника на факультет академического пения. Также под его руководством основывается молодежная группа "Легенда" с колоритным и новым ярким звучанием. Мечта писать собственную музыку не покидает Назария в покое, начинаются работы над студийными проектами, записями и бесконечными поисками гармонии и мелодики. И вот в 2017 году начинается работа над дебютной песней, совместно со мной. По мнению самого Назария, что мне, безусловно, очень приятно, песня получилась чувственной, и одновременно с характером и глубоким смыслом.

Каким Вы видите будущее своей песни?

Она уже успела отзвучать премьерой на украинском радио (это случилось 3 ноября, ТРК «Карпаты») и начала свое путешествие от сердца к сердцу на интернет просторах. Читатель легко найдет ее на видеохостинге ю-туб (Назар Каратных "Истини мить"). Нам приходит много положительных отзывов, а в самом Тбилиси нашли молодые энтузиасты, принявшие участие в снятии клипа. В роли главных героев выступили Гоги Отиашвили и Анта Шартава. Оператором стал сын Михаэля Важа Деспоташвили, до этого получивший опыт данной работы на грузинском канале "Картули архи". Сейчас клип находится на стадии монтажа, и скоро порадует тех, кому песня уже пришлась по душе, и, в чем мы просто уверены, завоеует симпатию новых слушателей. Возможно, к моменту публикации это уже случится. Следите за новостями в интернете. Для нас, создателей, людей увлечённых, интересен сам творческий процесс, в котором видим главную составляющую своей жизни.

Насколько нам известно «Назарий и Юлия» будет иметь продолжение? Теперь ждём новую песню?

- Да. Так и есть. Ждем нового чуда.

А что с местными музыкантами?

- Всегда открыты для сотрудничества с грузинскими исполнителями, музыкантами, актерами для реализации обоюдных творческих планов. Ведь мечты для того, чтобы сбываться. Связаться со мной можно написав на электронную почту tbilisi70@inbox.ru

Желаем всем обрести любовь и пережить свое мгновение истины!

1. Съёмочная группа клипа
2-3. Во время интервью

нашей страны историю Грузии. По многочисленным отзывам в интернете видно, что это ей удастся. Есть у поэтессы и стихи, песни, посвященные Грузии. Один из них звучит так:

В колыбели между скал,
Овеваема ветрами,

Всех, пришедших с миром, ода-ришь ты,

Доброе ты в каждом из нас ищешь,

Для гостей сладка, врагам горька.

Вдохновишь поэта красотой,
Поведешь к вершине за собою,
В сердце оставаясь на века...

Васильевич, 1993 года рожд., из семьи столяра-музыканта Каратных Василия и воспитательницы детского сада Каратных Натальи. С раннего возраста родители заметили склонность мальчика к музыке, поэтому отдали в музыкальную школу на класс фортепиано. Именно с этого времени и зародилась его мечта писать и выступать на

განათლებისა და მეგობრობის ბურჯი

ოდითგანვე განათლების, მეგობრობის, სიყვარულის ბასტიონია თბილისის 104-ე საჯარო სკოლა. მას უკვე დაარსებიდან 80 წელი შეუსრულდა.

საუკუნეების მანძილზე თბილისი იყო სომხური ლიტერატურის, ხელოვნების, კულტურის ერთ-ერთი უძველესი ცენტრი, სადაც 1480 წელს, მტკვრის მარჯვენა სანაპიროზე აღიმართა დიდი სომხური ტაძარი, ეს იყო სამეფობათიანი კომპლექსი. კომუნისტური რეჟიმის დროს იგი დაანგრეს და ამ ადგილზე აშენდა სომხურენოვანი სკოლა, რომელმაც თავისი პირველი კურსდამთავრებულები 1938-1939 წელს გამოუშვა. მეორე მსოფლიო ომის დროს კი სკოლა ფუნქციონირებდა, როგორც სამხედრო ჰოსპიტალი.

1946-1954 წლებში სკოლას მიენიჭა 36-ე სკოლის სახელწოდება. ხოლო 1954 წლიდან იგი თბილისის 104-ე სკოლის სახელწოდებას ატარებს.

სკოლის ახლოს ნიკოლოზ ბარათაშვილის ხიდი მდებარეობს. ეს ის ადგილია, სადაც მსურველს ძველი ქალაქის ნანძღის დათვალიერება შეუძლია. მარჯვენა მხარეს თანამედროვე ტიპის შენობებია განთავსებული, ხოლო მარცხენა მხარეს ძველი სახლები მდებარეობს აივნებით. სწორედ აქ, ათონელის ქუჩაზე, №5-ში მდებარეობს 104-ე სკო-

ლა, რომელსაც საინტერესო და საამაყო ისტორია აქვს. ეს ადგილი კურთხეულია, აქ ღვთის მაღლი ტრიალებს. სკოლას აქვს საკუთარი გაზეთი „ვანჯი“. ამავე სახელს ატარებს სკოლის ქორეოგრაფიული ანსამბლიც.

სკოლას დიდი ხანია მეგობრული ურთიერთობა აქვს ქ. ერევნის №198 სკოლასთან. ხშირად სტუმრობენ მოსწავლეები სომხ-

ეთიდან, მასწავლებლებიც და მოსწავლეებიც აწარმოებენ მიწერ-მონერას ერთმანეთთან, უზ-

იარებენ ერთმანეთს საინტერესო ინფორმაციებს.

სკოლა აღჭურვილია უახლესი ტექნიკით. გარემო ფრიად პოზიტიურია, იგი დაფუძნებულია მოსწავლისა და მასწავლებლის ურთიერთპატივისცემაზე.

სკოლის საქმიანობას აცოცხლებს პროექტ-გაკვეთილები, ღია გაკვეთილები, სპორტული შეჯიბრებები, სასწავლო ექსკურსიები, მუსიკალურ-კრეატიული ღონისძიებები, საქველმოქმედო პროექტები, საინტერესო კონკურსები, სკოლაში ფუნქციონირებს ლიტერატურის წრე — „ოქროს ბუმბული“, რომლის წევრები თვეში ერთხელ აწყობენ პოეზიის საღამოებს. მასში მონაწილე მოსწავლეებს ახალისებენ სასკოლო სიგელებით.

ბიბლიოთეკაში კი ხშირად ეწყობა შეხვედრები გამორჩეულ პიროვნებებთან მწერლებთან, პოეტებთან, ტარდება გამოფენები, პოეზიის საღამოები, მხატვრული კონკურსები, დისკუსიები.

მოსწავლის პიროვნებად ჩამოყალიბება შეუძლებელია პატრიოტული, ზნეობრივ-ესთეტიკური შრომითი აღზრდისა, შესაბამისი კოლექტიური და ინდივი-

ხელმძღვანელები. დანყებითი განათლებისა — ლამარა კახარიანი, მათემატიკისა — იზაბელა აბრამიანი, ქართული ენისა და ლიტერატურისა — მარიეტა

წლის იუბილესთვის არაერთი ღონისძიება ჩატარდა სკოლაში, ასევე — ცალკეულ კლასებში.

2017 წლის 23 მარტს საინტერესო იყო დანყებითი კლასე-

შარდონარიანი, საბუნებისმეტყველოსი — კარინა კარაპეტანი, საზოგადოებრივი მეცნიერებისა — დინა გევარქიანი,

ბის კათედრის ღონისძიება „ოვანეს თუმანიანის დღეები“. სკოლის ბიბლიოთეკაში გამოიფინა ნახატები შექმნილი ოვანეს თუმანიანის ზღაპრების თემებზე. წაიკითხეს ნაწყვეტები მწერლის ზღაპრებიდან.

29 მარტს დაიგეგმა ექსკურსია თბილისში მდებარე სომეხ მწერალთა და საზოგადო მოღვაწეთა პანთეონში.

28 აპრილს პატივი მიაგეს სომეხი პოეტის ვაჰან ტერიანის ხსოვნას. ღონისძიების ორგანიზატორი იყო პედაგოგი კარინე ოვანეზოვა.

მიმდინარე წლის 9 ივნისს სკოლის დარბაზში უამრავმა ხალხმა მოიყარა თავი. სცენაზე მეოთხე კლასელები იყვნენ. გაჟღერდა არაერთი ლექსი და სიმღერა მიძღვნილი მშობლიური ენისა და პირველი მასწავლებლისადმი. ზეიმს ესწრებიოდნენ პედაგოგები, მშობლები, ადმინისტრაციის წარმომადგენლები, სიტყვით გამოვიდნენ დირექტორი ი. ჟამკოჩიანი, მისი მოადგილე ა. სირადევიანი და მე-4 კლასის დამრეგებელი ს. კალიოანი.

მოენყო შეხვედრები გამოჩენილ პიროვნებებთან. მაგალითად, შეხვედნენ ცნობილ მეცნიერსა და საზოგადო მოღვაწეს, ფერწერის კოლექციონერს ბატონ ალექსანდრე პირადოვს. შეხვედრა შემეცნებით-საგანმანათლებლო ხასიათს ატარებდა.

3 მაისს გაიმართა კომპანია: „ერთი დღე პროფესიაში“ დაგეგმილი აქცია - „მოსწავლე — მასწავლებელი“. აქციის ფარგლებში სკოლის დირექციამ უფროსკლასეულ მოსწავლეებს შესთავაზა სასურველ საგანში, შესაბამის თემაზე მოემზადებინათ და ჩაეტარებინათ გაკვეთილი თანაკლასელებისთვის ან სხვა კლასის მოსწავლეებთან. ღია გაკვეთილებმა კარგად ჩაიარა.

27 მაისს საზეიმოდ მორთულ სააქტო დარბაზში შედგა

უალური ღონისძიებების გარეშე. ეფექტიანად მუშაობენ საგნობრივი კათედრები: მათი

უცხოური ენებისა — ალვინა ავეტიანი, გულნარა არუთინიანი, ესთეტიკური აღზრდისა — მარინა არშაკიანი.

საერთაშორისო ინფორმაციების მიწოდება-ორგანიზებას ხელმძღვანელობს აკადემიკოსი სურენ მკრტიჩიანი.

მთლიანად სკოლის საქმიანობას უზარაანად ხელმძღვანელობენ გამოცდილი, შრომისთვის თავდადებული პიროვნებები: სკოლის დირექტორი ირინა ჟამკოჩიანი, მისი მოადგილე ალმარი სირადევიანი, სამეურვეო საბჭოს თავმჯდომარე სილვა სარუხანიანი, საფინანსო სამსახურის უფროსი — ბუღალტერი ნელი ზოდიაშვილი, მატერიალურ-ტექნიკური უზრუნველყოფის კოორდინატორი — მელიქსედ აკოფიანი, ბიბლიოთეკარი — ასმიკ ანტონიანი, საქმის მწარმოებელი ლელა ენუქიძე, ანუშკა ასატურიანი — საინფორმაციო მენეჯერი.

104-ე საჯარო სკოლის 80

გაგრძელება მე-7 გვ.

ხელოვნების საყარო №14

შავა-ბალი უფრო ზღაპრულია

თბილისის მე-14 შავა-ბალის ბაღნარით წარმტაც ეზოში შესვლისთანავე სისუფთავითა და ლამაზად გაფორმებული ინტერიერით მოიხიბვლებით. მასპინძლობა მიმზიდველმა და ინტელიგენტმა დირექტორმა მელა გოგნაძემ გამინა. იგი პროფესიით ექიმი-პედიატრია, ბავშ-

ვალა ქორიანის, შორენა ლორთქიფანიძის, ნონა ქელიძის და ნანა მანჯგალაძის მთავარი მიზანია. აღმზრდელ პედაგოგებს ერთგული თანამშენებელი უდგანან მხარში, რომელთა შრომის შედეგით რწმუნდება მშობელი, რომ მისი შვილი საიმედო ხელშია. ესენი

ვის განვითარების ნიშანსვებებში კარგად ერკვევა და ზუსტად იცის, რომელი ყოველდღიური აქტივობებია მისთვის საჭირო. აქ თბილი და კოლეგიალური გარემოა, ჯანსაღი, მოწესრიგებული სიტუაცია, პროფესიონალი, თავიანთ საქმეზე შეყვარებული და ბავშვებზე გადაგებული აღმზრდელ-პედაგოგები მოღვაწეობენ. ბალის 7 ჯგუფში 293 აღსაზრდელია. სასწავლო-აღმზრდელი პრინციპი დატვირთული და ხალისიანია. პატარებისთვის საჭირო უნარ-ჩვევების ჩამოყალიბება გამოცდილი აღმზრდელების - ნინო ჩიხლაძის, ინგა გაგნიძის, ნუნუ კახობერაშვილის,

არინ: თამუნა ქრისტესიაშვილი, მარი მეგრელი, მზია ლევიკიანი, ნონა კერვალიძე, მთვარისა ლონერაშვილი, მელანია მესხი, ლია ომაძე, ნათია მათიაშვილი, მარიამ ბენდელიანი, იამზე ცომაია, თამარ სანოძე, ეთერ ილურიძე, ინგა წულიაშვილი. საბავშვო შავა-ბაღების მართვის სააგენტოს მიერ მონოღებული სპეციალური პროგრამის მიხედვით, ბაღში არის 5-6 წლიანთა 2 მზაობის ჯგუფი, სადაც აღმზრდელები - ინგა გაგნიძე და ნინო ჩიხლაძე, თანამშენებელთან - მარი მეგრელთან, მზია ლევიკიანთან და თამარ ქრისტესიაშვილთან ერთად შესაბამისი ასაკობრივი ჯგუფის პროექტებს

ახორციელებენ. მაგალითად, პროექტი „ჩემი ჯგუფი“, სადაც შემოდგომის თემაზე დამზადებული ნაკეთობები გამოფინეს; „ანსამბლი“ - ქალაქის, ერთ-ერთი თემატების, პლასტმასის ქილებისა და რეზინისაგან მუსიკალური ინსტრუმენტები დაამზადეს; „ჩემი უბანი“ - მალაქარულიანი სახლების, გზებისა და ავტომობილების ქალაქის მაკეტები შექმნეს. საშემოდგომო თუ საახალწლო ზემეზზე ამ პატარებს ბაღალი არ ჰყავთ, რაც მუსიკისა და ცეკვის პედაგოგების - ელენე ნიკოლაძისა და ლევან ნიკლაურის დაუღალავი შრომის შედეგია.

რი მკა ფარეიშვილი, რომელიც საკუთარი შვილივით უვლის ცეროდენებს. დანკრიალბული ჯგუფები, დერეფნები, სველი წერტილები, ქათქათა თეთრული, ფერად-

სა და დაცულობას ემსახურება, თავისი საქმის დიდი სპეციალისტები არიან: სამნეო ნანლის კოორდინატორი რუსუდან ჩიტოძე, ვაჟა ხუციშვილი (მებაღე), ანზორ დევნაშვილი (მუშა),

მომავალი თაობის აღზრდას ერთმანეთის მხარდამხარ ემსახურება და დიდი პასუხისმგებლობით ეკიდება თავის საქმეს კოლექტივის თითოეული წევრი: დირექტორის მოადგილე ლია კუპატაძე, საქმისმწარმოებელი ვერა ლომსაძე; სტანდარტების შესაბამისად, მეთოდურ სამუშაოსა და ახალი პროგრამების დანერგვაში თავისი წვლილი შეაქვს საგ. პროგ. კოორდინატორს ნინო ბაკურაძეს; ყველა ბავშვთან ინდივიდუალურად მუშაობს ფსიქოლოგი მანანა ალანია, ჰიპერაქტიური და სსსმ ბავშვებისთვის სპეც.პედაგოგი მაია გაბდელიანი, ხოლო მეტყველების კულტურაზე ლოგოპედი ეკა ჯიბუტი ზრუნავს. ბავშვებს სამედიცინო დახმარებას უწევს ჯანმრთელობის და ჰიგიენის კოორდინატორი

ფერადი ფარდები, ყველაფერი ეს დამლაგებლები: მარინა მუზაშვილის, თინათინ ლეჟავას, ლილა გუჯარაიძის და მრეცხავეების - ლალი მღებრიშვილის, ნინო ხიდუმელის, ზინიდა ხინთიბიძის, ქეთევან მამიაშვილის დამსახურებაა. მშობლებს ყოველ დღით შეუძლიათ გაეცნონ სააგენტოდან გამოგზავნილ მენიუს, რომელსაც კვალიფიციური ექიმ-პედიატრები ადგენენ და შესაბამისი კალორიის დაცვით, კეთილმოწყობილ სამზარეულოში უგემრიელეს კერძებს ამზადებენ მზარეულები - მაია ზავრაშვილი, ლელა გელაშვილი, ნანა გულორდავა. შავა-ბალის ყველა მუშაკმა იცის, რომ მათი შრომა პატარების მოვლა-პატრონობას, აღზრდა-

დარჯები - ტრისტან ლომსაძე და ბონდო მეტრეველი. ბალის ცხოვრებაში აქტიურად არიან ჩართულები მშობლები, დირექციასთან პირადი კომუნიკაციის გარდა, ისინი საინფორმაციო ყუთითაც სარგებლობენ, სადაც თავიანთი აზრების, წინადადებებისა თუ შენიშვნების მოთავსება შეუძლიათ. ქალბატონი მედიკო გოგნაძისა და მთელი კოლექტივის შემოქმედებითი ფანტაზიისა და ბავშვებამდე სწორად მიტანილი აღზრდის მეთოდების წყალობით, ამ ბაღში აღსაზრდელის ცხოვრება მხარულად და ხალისიანად მიდის. უთუოდ დიდი ზეიმით შეხვედებიან ცუგრუმელები დამდეგ შობა-ახალ წელს. ნათია გურგინიძე

მეექვსე გვერდიდან

პირველი კლასის ღონისძიება „გამომშვიდობება ანბანთან“ (კლასის დამრიგებელი ევრაქსია ბაგდასარიანი). სკოლას გასულ სასწავლო წელს ჰყავს სამი მედალოსანი:

აიტა ბაზიანი, ანა სირუნიანი, ალუნიკ ისრაელიანი. და მაინც იუბილისადმი მიძღვნილი ღონისძიებების მშენებელი იყო ახლახან გამართული პირველკლასელთა ზეიმი: ახალ სასწავლო წელს კარი გაიღო ორი პირველი კლასისათ-

ვის. ცეროდენებმა სექტემბრის სიხარული გაიზიარეს. 15 ნოემბერს კი ახალბედა მოსწავლეებს მიენიჭათ მოსწავლის ნოდება და დაურიგდათ დამადასტურებელი სიგელები. პატარები პედაგოგების ს. კალიანის და ო. შაროიანის დახმარებით წარმატებულად წარდგინეს ფართო მასშტაბის ნინაშე. მათმა ლექსებმა, სიმღერებმა და ცეკვებმა აღაფრთოვანა დამსწრენი. ბოლოს სიტყვით გამოვიდნენ სტუმრები. ეს დღე დაუვიწყარი იქნება ყველასათვის. IX კლასელებმა მილენა პეტროსიანმა და ლარისა აკოფიანმა საბაზო საფეხურიდან კომპიუტერები მიიღეს. საიუბილეო 80 წლისთავისადმი მიძღვნილ ღონისძიებებს ესწრებოდნენ მოსკოვის საოლქო ინსტიტუტის მართვისა და სამართლის იურიდიულ მეცნიერე-

ბათა დოქტორი, აკადემიკოსი, პროფესორი სურენ მკრტიჩიანი (იგი, საიუბილეო ღონისძიებების სპონსორი, სპეციალურად ჩამოვიდა მშობლიური სკოლის

იუბილეზე), საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროს აპარატის გამორჩეული პროფესორი, საგანმანათლებლო სტრუქტურებში საქმიანობის გამოცდილი მუშაკი ეკატერინე ხუციშვილი, თბილისის საკრებულოს წარმომადგენელი რიმა ბერაძე, განათლების სამინისტროდან კარინე მანუკიანი, პარლამენტარი რუსლან პოლოსიანი, გაზეთ „ვრასტანის“ რედაქტორი ვან ბაიბურთი. „სახალხო განათლება+“-ის რედაქცია 104-ე საჯარო სკოლის კოლექტივს, ყველა მოსწავლეს ულოცავს სახელოვან იუბილეს, უსურვებს შემდგომ დიდ გამარჯვებებს მომავალი თაობის აღზრდა-განათლების კეთილშობილურ საქმეში.

მის სახელს დავიწყება ან უწყებია

ანდუყაფარ ჭიშვილი – სახელოვანი ქართველი ფილოლოგი, მეცნიერი, მწერალი

ქართულ საზოგადოებას მუდამ ამშვენებდნენ ადამიანები, რომლებმაც თავიანთი ღვაწლით, სასახლო შრომით, უნიჭიერესი შემოქმედებითი საქმიანობით, ინტელექტუალური სფეროს განვითარებაში ფასდაუდებელი წვლილი შეიტანეს. მათი სახელები, ჩვენი ქვეყნის მატრიანეში, ოქროს ასოებითაა ჩანერილი და თაობიდან თაობას რუდუნებით გადაეცემა.

ასეთ ადამიანთა რიცხვს ეკუთვნის ანდუყაფარ ჭიშვილი, რომელმაც მეტად საინტერესო გზა განვლო. ჯერ კიდევ, ბავშვობისას, სკოლაში სწავლის პერიოდში, პედაგოგები ყოველთვის აღნიშნავდნენ მის განსაკუთრებულ ნიჭიერებას და დიდ მომავალსაც უწინასწარმეტყველებდნენ. თავად ანდუყაფარი კარგად გრძობდა მათ დამოკიდებულებას და, ეს შეფასება, მეტ პასუხისმგებლობას მატებდა მას.

ანდუყაფარმა 1951 წელს წარჩინებით დაამთავრა სტალინის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის აღმოსავლეთმცოდნეობის ფაკულტეტი, საერთაშორისო ურთიერთობათა ისტორიის სპეციალობით. თუმცა, უნივერსიტეტში მიღებულ ცოდნას როდი დასჯერდა და, იმავე წელს ასპირანტურაში ჩაირიცხა.

სწრაფად გაიარა სწავლისა და კვლევადიების წლები და, ასპირანტურის წარმატებით დამთავრების შემდეგ, მუშაობა დაიწყო კ. მარქსის სახელობის საქართველოს ბიბლიოთეკაში ბიბლიოთეკარის თანამდებობაზე.

ეს იყო წიგნისა და შემოქმედებითი საქმიანობის სიყვარულით აღსავსე რამდენიმე წელი, რომელმაც უდიდესი

როლი შეასრულა ანდუყაფარის, როგორც მთარგმნელის, სამოღვაწეო ასპარეზზე გამოსვლაში.

საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აღმოსავლეთმცოდნეობის ინსტიტუტის დაარსების დღიდან, ანდუყაფარი სპარსული ფილოლოგიის განყოფილებაში უმცროს მეცნიერ თანამშრომლად მუშაობდა, ხოლო 1985 წლიდან, ინფორმაციის განყოფილებაში უფროს მეცნიერ თანამშრომლად გადაიყვანეს. გთავაზობთ ფილოლოგიის დოქტორის გიორგი შაყულაშვილის რეცენზიიდან ერთ ამონარიდს: „ანდუყაფარ ჭიშვილმა რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროს არქივიდან ამოკრიბა და გამოსაცემად მოამზადა ცნობები ნადირ შაჰის დაღესტანში ლაშქრობის შესახებ XVIII საუკუნის 40-იან წლებში. რამდენიმე წელია მეცნიერებათა აკადემიის გამომცემლობაში დევს გამოსაცემად გამზადებული ფათჰალი შაჰის (XIX საუკუნის I მესამედი) კარის ისტორიკოსის აბდ არ-რაზაყ დამბოლის თხზულების „მეფეთა საქმენი საგმირონი“ სრული ტექსტის თარგმანი და კომენტარები (20 თაბახი), რომელიც შესრულებულია ისტორიის მეცნიერებათა დოქტორის ზურაბ შარაშენიძის თანაავტორობით“.

იგი მთარგმნელობით მოღვაწეობას კარგად უთავსებდა სამწერლო, ჟურნალისტურ, სამეცნიერო და საგანმანათლებლო საქმიანობას. 2004-დან 2006 წლამდე მუშაობდა რედაქტორად. აღმოსავლეთმცოდნეობის ინსტიტუტში მოღვაწეობის პარალელურად აზიისა და აფრიკის ინსტიტუტში ასწავლიდა სპარსულ ენას.

ანდუყაფარ ჭიშვილი წლების განმავლობაში იკვლევდა ირანის ისტორიის საკითხებს, ირანისა და საქართველოს ურთიერთობებს. ამ საკითხებთან დაკავშირებით მას გამოქვეყნებული აქვს უამრავი სტატია და მონოგრაფია: „ერევნის ხანების მიერ საქართველოში გამოგზავნილი წერილები“.

ეს მხოლოდ მცირე ინფორმაცია გახლავთ მისი ბიოგრაფიიდან. მთავარი და უმნიშვნელოვანესი კი ის არის, რომ ანდუყაფარ ჭიშვილმა შექმნა უნიკალური თარგმანები რუსული, სპარსული და ინგლისური ენებიდან. აღსანიშნავია ის ფაქტიც, რომ ანდუყაფარი ინგლისურ ენას ფაკულტეტურად დაეუფლა.

მან რუსულიდან თარგმნა რიუნოსკე აკუტაგავას მოთხრობები: „ეჭვი“, „უცნაური შემთხვევა“, „მაგიის სასწაულები“, „სუსანოონო-მიკოტო ხანდაზმულობისას“, „გენერალი“, რომლებიც დაბეჭდილია წიგნში: „დილოგი წყვილიაღმი“.

სპარსულიდან თარგმნა სადევ პედაითის მოთხრობები. მასვე აქვს შედგენილი მოკლე ქართულ-სპარსული სასაუბრო.

ძველად თუ მოიძებნება წიგნის მოყვარული, ვისაც საკუთარ ბიბლიოთეკაში არ აღმოაჩნდება ანდუყაფარ ჭიშვილის მიერ ინგლისურიდან თარგმნილი სომერსეტ

ლონდონის „მეფის ცოლი და ადგილობრივი კოლორიტი“.

ნათარგმნია და გამოსაცემად მომზადებული პაპაშვილების „შინ, კვლავ შინ“, რომლის ინგლისური ტექსტი თვით ავტორმა, გიორგი პაპაშვილმა გამოუგზავნა საჩუქრად და სათარგმნად. ასევე, გამოსაცემად მომზადებულია იან პარანდოვსკის „სიტყვის ალქიმია“ და „პაპაშვილი მოქანდაკე“. ეს ნაწარმოები, ანდუყაფარ ჭიშვილმა აღმოსავლეთმცოდნეობის ინსტიტუტის პროფესორ ზურაბ შარაშენიძესთან ერთად თარგმნა და კომენტარები დაურთო.

ანდუყაფარ ჭიშვილი 2016 წლის 24 სექტემბერს გარდაიცვალა... ივნისში კი 90 წლისა გახდებოდა.

წავიდა ჩვენგან ვალმობილი თავისი ქვეყნის, ხალხის, ერის წინაშე. წავიდა და ჯერ კიდევ მელანშეუმრობელი დატოვა რამდენიმე თარგმანი, რომლის გამოცემის უდიდესი სურვილი აქვს ოჯახს...

დასანანია, რომ ამიერიდან წარსულ დროში უნდა მოვიხსენიოთ უნიჭიერესი მთარგმნელი, მკვლევარი და მეცნიერი.

ანდუყაფარ ჭიშვილის მოღვაწეობა ნათელი მაგალითია შთამომავლობისათვის იმისა, თუ როგორი უნდა იყოს სამშობლოსთვის გულანთებული მამულიშვილი.

მოემის „მთვარე და ექვსპენიანი“, რომელიც ოქროს ფონდშია შეტანილი. ასევე, მოთხრობები და ნოველები: „წერილი“, „მათხოვარი“, „განაპირა ოლქი“, „ბარათი“, „მარგალიტის ყელსაბამი“, „მწითური“, რეი ბრედბერის „451° ფარენჰეიტით“ და მესამე ექვსპენიანი, მოთხრობები ციკლიდან „მარსის ქრონიკები“, უოლტერ სკოტის „რობროი“, ელენე და გიორგი პაპაშვილების „ქვეყანა, სადაც შეიძლება ყველაფერი მოხდეს“ და „დღესაც მელოდება“, ჯეკ

სრულიად იმსახურებს ანდუყაფარ ჭიშვილი გიორგი სააკაძის სიტყვებს: „ბედნიერია იგი, ვისაც სამშობლოსათვის უძგერს გული!“ დიდება მის სახელს!“.

ირინე ასათიანი,

საქართველოს პენსიონერთა კავშირის კრწანისის რაიონული ორგანიზაციის თავმჯდომარე, ჟურნალისტთა ფედერაციის წევრი.

ილია ჭავჭავაძე - 180!

თბილისის 59-ე საჯარო სკოლის მერვე (მეორე) კლასში ერის სულიერი მამის, ილია ჭავჭავაძის 180-წლისთავი აღინიშნა. ლონისძიებს ქართული ენისა და ლიტერატურის პედაგოგი, ქალბატონი

წლები, წაიკითხეს მისი ლექსები, პოემები და ნაწყვეტები პროზიდან...

წარმოდგენას ესწრებოდა კლასის დამრიგებელი ქალბატონი ნინო დიდმელაშვილი. მან მადლობა გადაუხადა ლონისძიების ხელმძღვანელსა და მოსწავლეებს განუული შრომისათვის, განსაკუთრებით კი, აღნიშნა, რომ ეს იყო ღრმა შინაარსით დატვირთული და ილიას მოღვაწეობის ამომწურავი და შეგნებული ცოდნის გამომხატველი ლამაზი ლონისძიება.

ნანა ძიგოშვილი ხელმძღვანელობდა. მოსწავლეებმა გაიხსენეს ილია ჭავჭავაძის მოღვაწეობის უმნიშვნელოვანესი

სალომე პაპიტაშვილი

თბილისში აღმშენებლისა და გ. ტოვს-ტონოგოვის ქუჩების პირას მდებარე შენობაში განთავსებულია უძველესი არასამთავრობო ორგანიზაცია ასოციაცია „კათარზისი“.

ესაჭიროებათ გაჭირვებულ ხანდაზმულებს.

„კათარზისი“ ბერძნული სიტყვაა და ნიშნავს სულიერ განწმენდას თანაზიარობით კავშირის გზით.

სათნოების სახლი არის ადამიანთა კომპლექსური დახმარების ცენტრი. აქ თავმოყრილია ის გადაუდებელი სოციალური სამსახურები, რომლებიც აქტიუალურია მოსახლეობისთვის.

„კათარზისის“ ფილიალები ფუნქციონირებენ ზესტაფონსა და ახალციხეში. 1994-2009 წლებში ხსენებული სტრუქტურა არსებობდა აგრეთვე მოსკოვში.

„კათარზისის“ დამფუძნებელია და დღესაც მას ხელმძღვანელობს დაუღალა-

ვი, შემოქმედი, აქტიური პროვინება ზაურ (ოლეგ) ალადაშვილი.

აქ მხოლოდ მანდილოსანთა თავშესაფარია და 14 ხანდაზმულის განთავსება შესაძლებელი.

საინტერესო დატვირთვა აქვს სარეაბილიტაციო დარბაზს. აქ კვალიფიციური სპეციალისტი ურჩევს ხანდაზმულებს მათი ჯანმრთელობის შესატყვის ვარჯიშებს, ხოლო სათნოების ძმები ეხმარებიან რეკომენდაციების სწორად შესრულებაში.

აქვე მუშაობს მასაჟისტიც.

ნოსტალგიის თეატრი კი პროფესიონალ

ხანდაზმულთა თეატრია. 1993 წლიდან დაიდა 18-მდე სპექტაკლი და იუმორისტული სკეტიჩი: „ხეივანი თოჯინა“, „ხანუმა“, „სამანიშვილის დედინაცვალი“, „გამოკეტილი ჭიშკარი“, „ოინბაზები“, „უჩინმარინის ქული“.

„კათარზისს“ აქვს თავისი პატარა სასაფლაო მუხათგვერდის ტერიტორიაზე. აქ ჯვრით შესაძლებელია მისი ადგილმდებარეობის განსაზღვრა.

სასადილო დღეში 310 ადამიანს აპურებს.

რა შეიძლება ითქვას სასანთლეზე. სათნოების ძმები ის სამხედროები არიან, რომლებიც „კათარზისში“ იხდიან სავალდებულო სამსახურს, ისინი თითქმის ყველა ობიექტზე მუშაობენ.

სილამაზის სალონი „კათარზისში“ ემსახურება ჩვენს ბენეფიციარებს.

ყურადღებას იქცევს რელაქსაციის ოთახი, სადაც ამადინები ბინადრობენ. მათი გალობა ქმნის მშვიდ, მყუდრო გარემოს. აქ ხშირად ნახავთ სავარძელში ტკბილად მიძინებულ ბებიას ან ბაბუას.

არის კაფე „ჯული“. ხანდაზმულები საუბრობენ ფინჯან ჩაიზე, ყავაზე, აღნიშნავენ დაბადების დღეებს, უსმენენ მუსიკას, მართავენ შეხვედრებს. კაფე ატარებს ორგანიზაციის დიზაინერის ქალბატონ ჯული სუხიშვილის სახელს, რომელიც კათარზისელებს ასსოვთ და უყვართ.

ბიბლიოთეკაში ხანდაზმულები ინტერეტით ეცნობიან კლასიკურ, თანამე-

დროვე ლიტერატურასა და ახალ პრესას.

მეორადი სამოსი გაიცემა მოქალაქეების ან მეორადი სამოსის მდლაზიებიდან. აქვე მუშაობს მეკრავი, ძირითადად ემსახურება მამაკაცებს, რომლებიც ქალურ მზრუნველობას მოკლებული არიან.

სამედიცინო სამსახური ეხმარება ყველა ბენეფიციარს. სულ სამედიცინო აღრიცხვაზე აყვანილ ადამიანთა რაოდენობა ათასს აჭარბებს.

სამლოცველო მოხატულია ხატმწერების მერაბ ჩაკვეტაძისა და დავით ხიდაშელის მიერ. სამლოცველო აკურთხა ქართული ეკლესიის მეთაურმა ილია II-მ.

ჩვენი მკითხველის ყურადღება გვსურს მივაპყროთ სამგორის რაიონში მოსკოვის პროსპექტზე მდებარე დროებით თავშესაფარზე (კარვებზე). პროექტი მიმდინარეობდა ქვეყნის მინისტრთა კაბინეტის ინიციატივით და მხარდაჭერით.

„2013-2015 წლებში დახმარება განიხი 450-ზე მეტ ადამიანს. მოსკოვის გამზირზე მოწყობილ 21 კარავში განთავსებულ 200-ზე მეტ უსახლკაროთა ბენეფიციარს „კათარზისი“ უზრუნველყოფდა ორჯერადი კვებით და სხვა მომსახურებით.

სადილი ყველას – ეს პროექტი ხორციელდება 2002 წლიდან

აპაყალ ქაჩას ალაშიანი!

ჰუმანიზმისა და ღირსების დაფასების უაღრესი

აქციის დღეს აქ უმასპინძლებიან ყველას, ვინც ენვევა ხანდაზმულებს, დევნილებს, მარტოხელებს, ე. წ. ქუჩის ბავშვებს' და ა.შ. თითოეულ აქციაზე 2000-მდე ადამიანი მოდის.

სააღდგომო-საშობაო დახმარებას „კათარზისში“ 170 გაჭირვებული ოჯახი წელიწადში ორჯერ – შობას და აღდგომას ღებულობს. 21 მწოლიარეს დღემდე, თვეში ერთჯერ მიეწოდებათ პირველადი საჭიროების პროდუქტები.

ვესაუბრებით რა ჩვენი გაზეთის მკითხველებს, ასაკოვან ადამიანებისთვის მზრუნველ „კათარზისზე“, არ შეიძლება არ აღვნიშნოთ, საქართველოში ფუნქციონირებს ასევე, „საზოგადოება ყველა ასაკისათვის“ „ამაგდარი“. მისი თავმჯდომარეა აკადემიკოსი ვახტანგ ქიზიყურაშვილი. ათეულ წელზე

მეტია ფუნქციონირებს აღნიშნული სტრუქტურა. „ამაგდარის“ დამფუძნებელთა საბჭო, რომლის წევრიც ამ საგაზეთო წერილის ავტორიც გახლავთ, ხელმძღვანელობს დევიზით „თაობათაშორის კავშირი ქვეყნის ფიზიკური და სულიერი სიმტკიცის საწინდარია“.

გვჯერა: ზემოთ ხსენებული ამ ორი სტრუქტურის თანამშრომლობა მხოლოდ სიკეთისა და სულიერი სიმდიდრის

საწინდარი იქნება.

გაზეთ „სახალხო განათლება“-ის რედაქცია „კათარზისს“ და მის კოლექტივს უსურვებს წარმატებებს ადამიანთა ფიზიკური და სულიერი სიმტკიცის მიზნით განუვალ საქმიანობაში.

რომან მოსეშვილი

კომპიუტერის შუა-ჩრდილება

ნერა-კითხვა სომ არ გავიწყდებათ!

ინდაურივით თავშეყოფილი შვილიშვილები ვერ მოვამორე კომპიუტერს. პატარები კი არა, ჭარმაგებიც გადარია ცივილიზაციის ამ მიღწევამ, ჩვენს ჯანმრთელობას დაემუქრა, თავის შეუწუხებლად ფონს გასვლის სენი შეგვყარა, ნარკოტიკივით შეგვიჩვია, ლამის წიგნი და კალამი ხელიდან გავგაგდებინოს. პედაგოგები, ფსიქოლოგები და ექიმები, რას ანია ამტკიცებენ: რამე თუ არ ვილონეთ, შეიძლება რობოტებად გვაქციოს ჩვენგანვე შექმნილმა რობოტმა.

დღეს იდიოტი უნდა იყო კაცი, კომპიუტერის მნიშვნელობა-სარგებლიანობა არ გესმოდეს. მოდით, განათლების, სწავლების კუთხით ვიმსჯელოთ და გავიაზროთ ამ უდიდესი მონაპოვრის შუა-ჩრდილები. დაგვავთ კითხვა ასე: ამაღლდა თუ არა სწავლების, შეთვისებული ცოდნის დონე და ხარისხი მას შემდეგ, რაც სასკოლო სწავლების სისტემაში ასე უმძღვარესად შემოიჭრა კომპიუტერი? პედაგოგებისა და ფსიქოლოგების პროგნოზ-დიაგნოზი არც ისე მომხიბლავია. განწყობის თეორიის მიხედვით, სწავლების პროცესში კომპიუტერის გამოყენებისას იკარგება წიგნის კითხვის, წერის, „თავის შეწუხების“, ლოგიკური მსჯელობის, აზროვნების ინტერესი, ანუ მიგნების, აღმოჩენის, მოტივაცია, რადგანაც ყველა დავალებაზე, კითხვაზე იოლად შეგიძლია მოძებნო მზამზარეული პასუხები. ამდენად, ბავშვი, მოზარდი, ხშირად სტუდენტიც სახელმძღვანელოს ხელს არ კიდებს, ხოლო კომპიუტერს სწავლაზე უფრო გასართობად იყენებს.

რამდენ პოეტს ვიცნობ, „ჯღაბნა მეზარებაო“ და თავისი მუშის ნაყოფს პირდა-

პირ კომპიუტერით აწყობს. გაგიგონიათ: „ქარის მოტანილს ქარი წაიღებსო“. ე. ი. იოლად შესწავლილი იოლად გავიწყდება. ფსიქოლოგების ოქროს შეგონება: „რაც მეტი გრძნობათა ორგანო მონაწილეობს აღქმაში, მით მეტია შთაბეჭდილებათა კვალი (დამახსოვრება) ჩვენს ცნობიერებაში“.

ახლა მოსე მწერლის შეგონებაც მოისმინეთ: თუ შენ წიგნს იშვიათად წაიკითხავ, ან რამეს იშვიათად დაწერ, შეუმჩნეველად წერა-კითხვას გადაეჩვევი.

ყველაზე „მავნე“ კომპიუტერი სწავლების დაწყებით საფეხურზეა. I, II, III კლასის მოსწავლის მოუწონებელი გონება და ნერვული სისტემა ზღვა ინფორმაციას ვერ გადაამუშავებს, მას თავსა და ბოლოს ვერ გაუგებს და ამისი შედეგია ხშირად, რომ იმ საგნის იძულებით შესწავლაზე გულს იცრუებს. კიდევ უარესი: იმატა სათვალისანი ცეროდენების რიცხვმა. მაშ, რა ექნათო? რა და მოსე მწერალი ერთ რჩევას გთავაზობთ: მეოთხე კლასამდე კომპიუტერს ნუ ჩავაყენებთ სწავლების სამსახურში. ბოლოსდაბოლოს, იგი ხომ უმაღლესი ხარისხის სწავლების დამხმარე ტექნიკური საშუალებაა, მეტი არაფერი. კომპიუტერი ვერასოდეს შეცვლის წიგნს, წერა-კითხვას, მასწავლებელს. რატომ არ იწვის წყალი და თავად არისო წვის პროდუქტი. ასეა ამჯერადაც, კომპიუტერი თავად გახლავთ წერა-კითხვის, წიგნის, ადამიანის გონების პროდუქტი.

თუ მაგარი ბიჭია, მაშინ თვითონ ჩამოვიდეს „მისი აღმატებულება“ კათედრასთან და ერთი მეთოდურად გამართული გაკვეთილი ჩაგვიტაროს!

მოსე მწერალი

პატარა შვილი პოპულარული

იგი ბავშვების მეგობარი პოეტია. რაში გამოიხატება ყოველივე ეს? რაში და მანანა ზაზიკაშვილის ადვილად გასაგებ ლექსებს იზიარებენ, მღერაინ საბავშვო ბაგა-ბაღების ცეროდენები. იგი შესულია დანების კლასების „დედადნის“ სახელმძღვანელოებში. იგი ყველა კუთხით აკმაყოფილებს პედაგოგიურ-დიდაქტიკურ მოთხოვნებს. ხატოვანია, სისხარტით გამორჩეული. ერთ ნიმუშს დავასახელებთ.

მანანა ზაზიკაშვილი

ახალი რქისი უდრატქს

ჰკვიანო

რვიანების წერაც ვიცი, ლამაზად ვწერ ორიანს, ხატვა, ძერწვა არ ვლობა აქეთ-იქით ბორიანს?!

წელს პირველკლასელთათვის **ბაკურ სულაკაურის** მიერ მალაქოლოგიკრაფიულ დონეზე გამოცემული სასწავლო მასალა. ერთ-ერთ ნიგნში „ქართული საბავშვო ლექსები და მოთხრობები“, ცოცხლდება ადრე გაფერმკრთალებული იაკობის „დედადნა“. ბავშვის მარტივი, ხატოვანი აზროვნებისთვის იოლად აღსაქმელი სასწავლო მასალების დიდი უმრავლესობა იაკობისეულია. აქ არის „მოჭიკჭიკე, მოალერსე“ მერცხალი, აქ არის „ზარმაცი

ზოოპარკში

გალიასთან შორს დადექი, ხელს ნუ ახლებ რიკულებს, ცხოველი არ გააბრაზო, ხედავ მკაცრად გიყურებს?!

ლაშამ ვარჯიში ისწავლა

ლაშამ ვარჯიში ისწავლა, ვარჯიშობს, მერე როგორა, ყირას გადადის ლეიბზე, ხან ციგურებით მოგორავს. – დილით ადგომა არ უყვარს, ვარჯიშს ახერხებს როგორა?!

გიგო“... და აქვე არის შეტანილი მანანა ზაზიკაშვილის ლექსი „პატარა მეთევზეები“.

მანანა ზაზიკაშვილის საბავშვო ლექსები ხშირად ქვეყნდება სხვადასხვა ჟურნალ-გაზეთში.

ამა წლის აპრილში მისი კოხტა ლექსები გამოქვეყნდა მასწავლებელთა გაზეთ „სახალხო განათლება“-ში, ხოლო ახლახან მეტად სოლიდურმა, პოპულარულმა, შემეცნებითმა (არაპოლიტიკურმა) ჟურნალმა „ათინათმა“ ვრცელი ადგილი დაუთმო მას.

ახლა კი გთავაზობთ მანანა ზაზიკაშვილის ახალ ლექსებს.

პატარა მეთევზეები

სათევზაოდ მოემზადნენ გია, გელა, გიგი, ნახეს ჩანთა, ძველი ბადე, შეკრეს გამძლე ტივი. ანკესებიც შეიძინეს თევზის დასაჭერად, პერი, ბიჭო! უთენია გზას გაუდგა ყველა. მდინარესთან რომ მივიდნენ, მიხვდნენ მხოლოდ მაშინ, ბადე, ჩანთა, ანკესები, დარჩნოდათ მათ შინ.

თორნიკე და მინდია

თორნიკე და მინდია ტყეში ერთად მიდიან, არ ჭირდებათ კომპასი, ბებო მისდევთ „მომპასით“...

გამოცანა

ოთხი ჭუკი და ექვსი ციცარი, სულ რამდენია?! გამოიცანი!

ნუ დაჩოქავით!

ხბოს აღტაცება

ხშირად გაიგონებთ: თავმოყვარეობა არა აქვსო. თავმოყვარეობის დეფიციტი კი მლიქვნელობაში გადაიზრდება. მლიქვნელობა კი ღირსების შემლახველია. ბოჩოლა რძით რომ გაიჭყებება, მინდორში კუნტრუს დაიწყებს, უაზროდ გაგიყდება, ხან აქეთ მიანყდება და ხან იქით მიეხეთქება, ტლინკაობს. ამას ეძახიან „ხბოს აღტაცებას!“

არ ვიცი ეს თვისება ჩვენს ხასიათში ზის თუ არა, მაგრამ ცხადია, ამის მსგავსი, სამწუხაროდ, ხშირად გვემართება: მუდამ სხვას ვაკრიტიკებთ და საკუთარ ქცევას

არ ვუკვირდებით. „ხბოს აღტაცების“ ორი მაგალითი გავიხსენოთ, ძვირფასო მკითხველო – ერთი – იმ საუკუნიდან, მეორე – ამ საუკუნიდან.

მაშინ რუსი მწერალი **ასტაფიევი** გვესტუმრა. გადაყენენ მას ჩვენი მწერლები, აქეს, ადიდეს, „დევეების აულებელი სუფრა“ გაუშალეს, ჩიტის რძე არ მოაკლეს, სამოთხის ნირვანაში აბანავეს და იქ თევზი-ციმორი დააჭერინეს. ჰოდა, რომ დაბრუნდა **ასტაფიევი** მოსკოვში, პასკვილი „ციმორის ჭერა“ გამოაცხო: ქართველები

უსაქმურები ხართო, ღვინის ყლაპვის მეტი არაფერი იცითო, ორსული ქალივით უშველებელი ღიმი გადგათო.

ამ საუკუნეში კი თურქმა მწერალმა **ორჰან ფაშუქიმ** ნობელის პრემია მიიღო. სტუმართმოყვარეობის მოტივით (უფრო, ღრმად თუ ჩავწვდებით განაზრახს, სხვა მოტივითაც) გადაირიგნენ ახალგაზრდა ქართველი მწერლები, ჩამოიყვანეს, „პრეზენტაცია“ მოუწყვეს, „სუფრადანციაც“ ზედ მიაყოლეს.

ერთმა მწერალმა ჰკითხა „უძვირფასეს, სტუმარს, რუსთაველის „ვეფხისტყაოსანზე“ რას გვეტყვიო? – არც კი მაქვს ნაკითხულიო (!?)

ახლახან ევროვიზალიბერალიზაციაზეც ხომ არ მოგეძალათ ბევრს „ხბოს აღტაცება“?

თავმოყვარეობა – ღირსებისა და არა მონური ქედმოხრის გრძნობა კარგი საქონელია, ღმერთმანი!

საქმა და სიყვანა, რომლის გვერდითაცაა

როგორ ვერ მოგაყვანა დირექტორმა

შაჰკინის შეუქცევადი შიში დღესაც ბუდობს ზოგიერთი სკოლის დირექტორის თავში. შიში ბევრი რამის გამო იყო. ერთ-ერთი მათგანია ჟურნალისტებთან, თუნდაც მასწავლებელთა გაზეთის თანამშრომლებთან ურთიერთობის გამო, დირექტორებს ჟურნალისტებისგან თავის არიდების მეთოდია ისე აქვთ დახვეწილი, თითქოს ამ მიზნით, ტრენინგები გაიარესო.

სამინისტროსგან სკოლებისთვის დარიგებული ინსტრუქციის ერთ-ერთი მუხლის დაზუსტების მიზნით დირექტორს „დავუკავშირდი“, მაგრამ დავუკავშირდი კი? საქმის მწარმოებელმა გამოძიებელივით გამოძიებთა:

„ვინა ხარ, სიდან მოსულხარ, ან კი მიდიხარ სადაო?“ – ჟურნალისტი ვარ, განათლების სისტემის მუშაკი, – გავიგებ, არის თუ არა დირექტორი. პაუზა და პასუხი: სამინისტროშია წასული.

კიდევ ხუთ სკოლას დავუკავშირდი. პასუხები: „რესურსცენტრშია“, „შეხვედრანა“, „ტრენინგზეა“, ე. ი. სკოლაში არასოდეს არ არის. ეჭვი შემეპარა და დავრწმუნდი, მატყუებდნენ. მეექვსე სკოლიდანაც იგივე პასუხი. – გთხოვთ მობილურის ნომერი ჩამაწერინოთ. – აკრძალული გვაქვს.

გამახსენდა, რომ ამ სკოლაში მეგობარი მუშაობდა. – თუ ძმა ხარ, ერთი გამიგე, თქვენი

დირექტორი სად არის? – აგერაა, თავის კაბინეტში ზის. ისე ვურეკავ საქმეთა მწარმოებელს: არა გრცხვენიათ? ცხვირწინ გიზის დირექტორი და მე თქვენს კოლეგას ასე უტიფრად რომ მატყუებთ? მკითხველო, აი, ბიუროკრატიზმის კლასიკური მაგალითი.

მედასავლეთი ქართველების აზორიზაქი

რუსთაველის ხმაზე: „ამერიკული დოლარი მირჩენია სულსა, გულსა“. „სჯობს დოლარისა მოხვეჭა, ყოველსა მოსახვეჭელსა“.

„ხამს დოლარი ევრო ჩემთვის, ამერიკა – გზად და ხიდად“.

ბარათაშვილის ხმაზე: „ჯანი გავარდეს ან ენას, მამულს, ოღონდ ვაამო ჩემს საკუთარ გულს!“

„რის ქართველობა, ვითომ რას მავნებს ინგლისელობა?“

ერისთავის ხმაზე: „მე მირჩენია მამულსა ინგლისი დოლარიანი“.

„ო, ანაჰ, ჩამო!“

„შედეგებზე ორიენტირებული“. უშედეგობაზე, გაკოტრებაზე ორიენტირებული საქმე სადმე გინახავთ? უნდა იყოს: „მაღალ შედეგებზე ორიენტირებული“.

„განვითარების სამინისტრო“, „განვითარების სამმართველო“. სიტყვა „განვითარების“ ზედმეტია. ყველა დაწესებულება ამა თუ იმ დარგის განვითარებისთვის, წარმატების მიღწევისთვისაა შექმნილი და არა დაკნინებისთვის. უნდა იყოს ტრადიციულად: „განათლების სამინისტრო“, „ეკონომიკის სამინისტრო“ და

არა „ეკონომიკის მდგრადი განვითარების სამინისტრო“.

სოფელ კოდის შესასვლელში, ტრიალ მინდორზე დგას ბოძი, რომელსაც აწერია: „თეთრინყაროს მუნიციპალიტეტი“. ადრე ეწერა „რაიონი“, რომელიც ნამდვილად სწორია. რაიონი ფრანგული სიტყვაა და ნიშნავს გეოგრაფიულ სივრცეს, იმ ტერიტორიას, რომელიც თეთრინყაროს გამგებლობაში მას ეკუთვნის. „მუნიციპალიტეტი“ გერმანული სიტყვაა და ნიშნავს თვითმმართველობას, რომელიც უნდა ეწეროს ქალაქის იმ შენობას, რომელშიც ეს ორგანიზაცია არის განთავსებული. ახლა კი, ასე გამოდის, ეს ბოძი ყოფილა თვითმმართველობა. ყველა საჯარო სკოლაში ჩამოყალიბებულია მოსწავლეთა თვითმმართველობა. მოდი, დავუძახოთ: „მოსწავლეთა მუნიციპალიტეტი“, „სტუდენტთა მუნიციპალიტეტი“. როგორი იქნება ჰა?

მოსა მწერალი

მთ. რედაქტორი
ბორის მიშველაძე

სახალხო განათლება+ № 18 (4557)
29 ნოემბერი, 2017 წელი
გაზეთი გამოდის 1928 წლიდან

რ ე დ კ ო ლ ე გ ი ა

ზურაბ ქობალია (თავმჯდომარე) 599 34-37-27; ნათელა ქიმერიძე 595 58-45-72; ბორის მიშველაძე 555 59-60-50; რომან მოსეშვილი 599 34 41 41; ნათია გურგენიძე 593 42-22-58; ეკა მამუკაშვილი 557 20-85-04

ელ-ფოსტა: saxgani@gmail.com
ტელ: (0 32) 2 99 80 00
(032) 2 98 48 07; (032) 2 99 63 52

